

MODULARIZACE VÝUKY EVOLU NÍ A EKOLOGICKÉ BIOLOGIE

CZ.1.07/2.2.00/15.0204

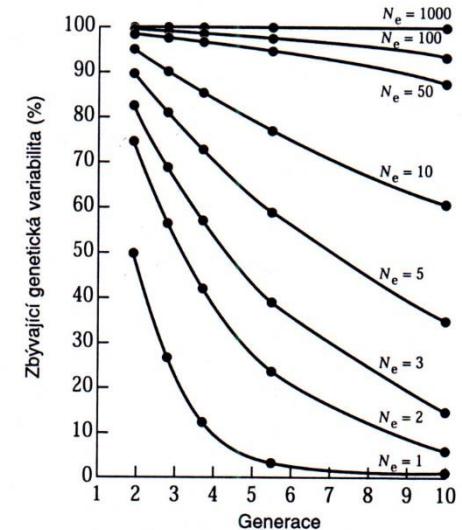

Ochrana přírody

(semestrální přednáška)

Využití populaciální biologie v ochraně přírody

doc. Jiří Schlaghamerský, Ph.D.
Ústav botaniky a zoologie PFMU

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenční schopnost

UNIVERSITAS
MASARYKIANA BRUNENSIS

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Druhová ochrana:

Jak velká musí být populace, aby přežila?

Malé populace vymírají snadno (ať ji) nevelké.

Hlavní důvody:

- ztráta genetické variability (a tím schopnosti se přizpůsobit změnám prostředí, odolávat chorobám atd.) v důsledku příbuzenského křížení a genetického driftu
- kolísání v počtu etnosti populace způsobené náhodnou variabilitou porodnosti a úmrtnosti
- výkyvy prostředí (stochastické jevy: kolísání míry predace, konkurence, výskytu nemocí, dostupnosti potravy, výskyt přírodních katastrof jako požár, záplav, sucha)

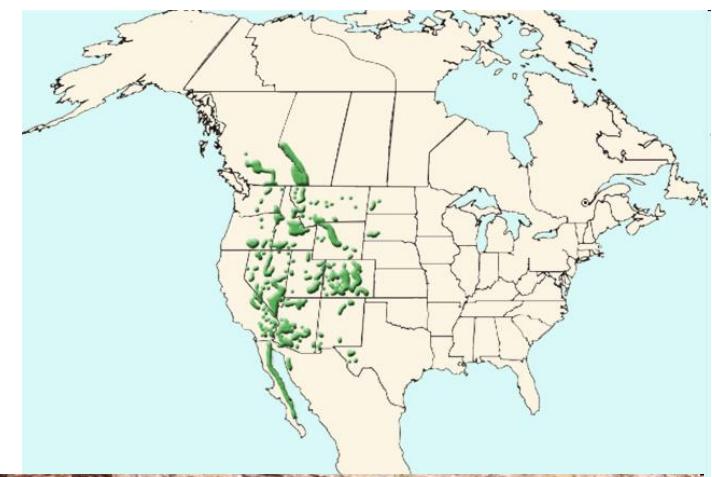
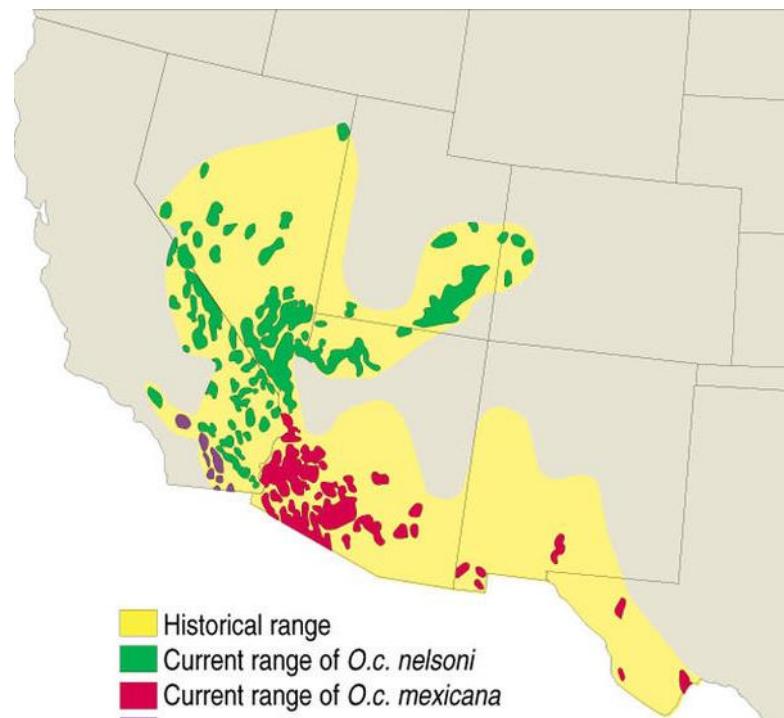
Případová studie I:

Ovce tlustorohá (*Ovis canadensis*)

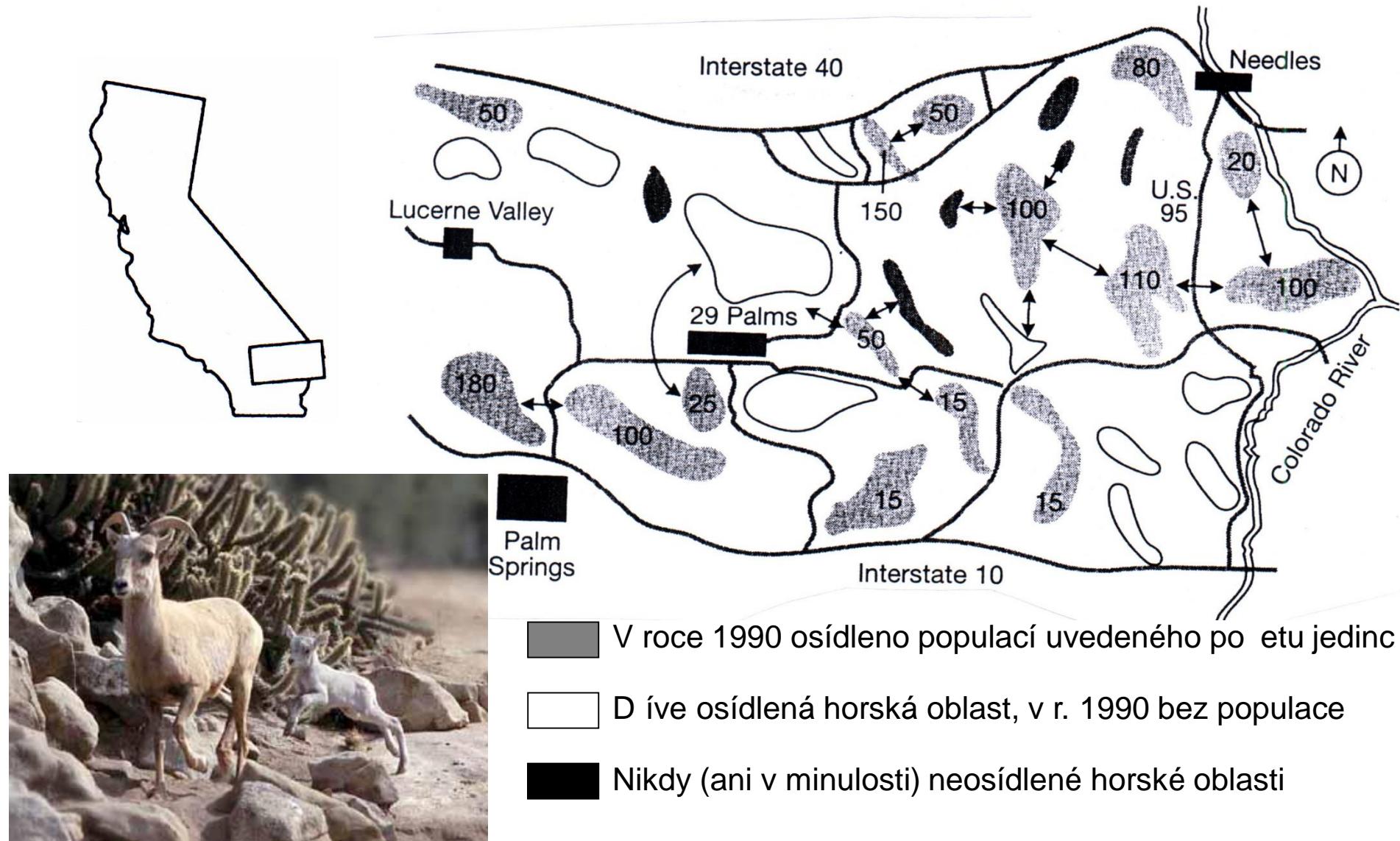
- metapopulace v polopouztních horských habitatech na jihovýchod USA

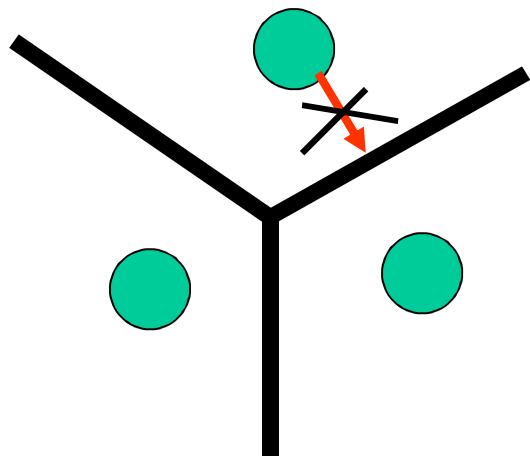
Rozšíření poddruhu **ovce tlustorohé**
v severní Americe a rozšíření jednotlivých
poddruh na jihozápad USA:

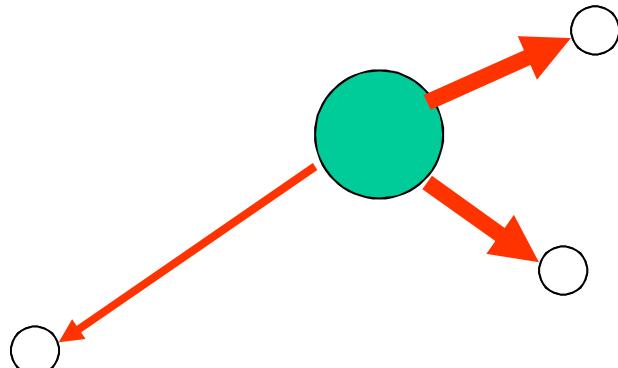
(Meta)populace ovce tlustorohé v polopouztních podmírkách pohoří na jihovýchod Kalifornie (USA)

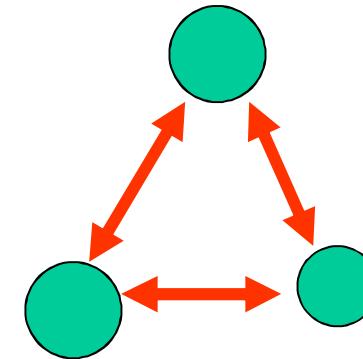
Co to je metapopulace?

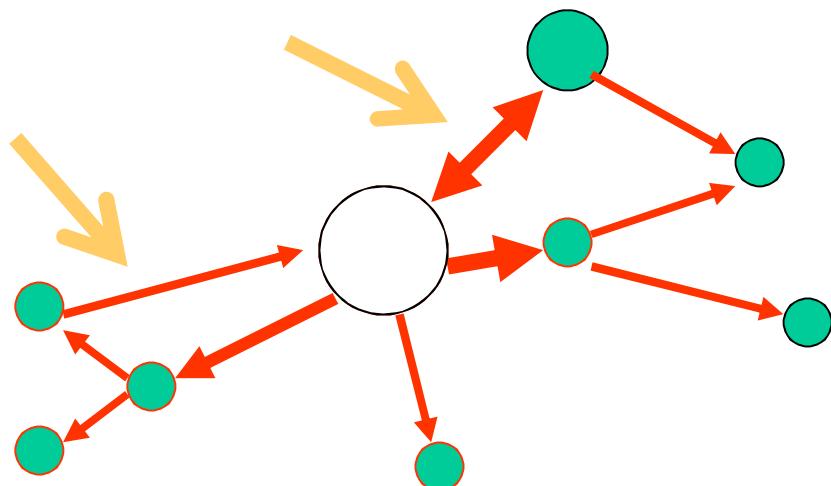
A: Tři nezávislé populace

C: Metapopulace složená ze zdrojové populace a tří propadových populací

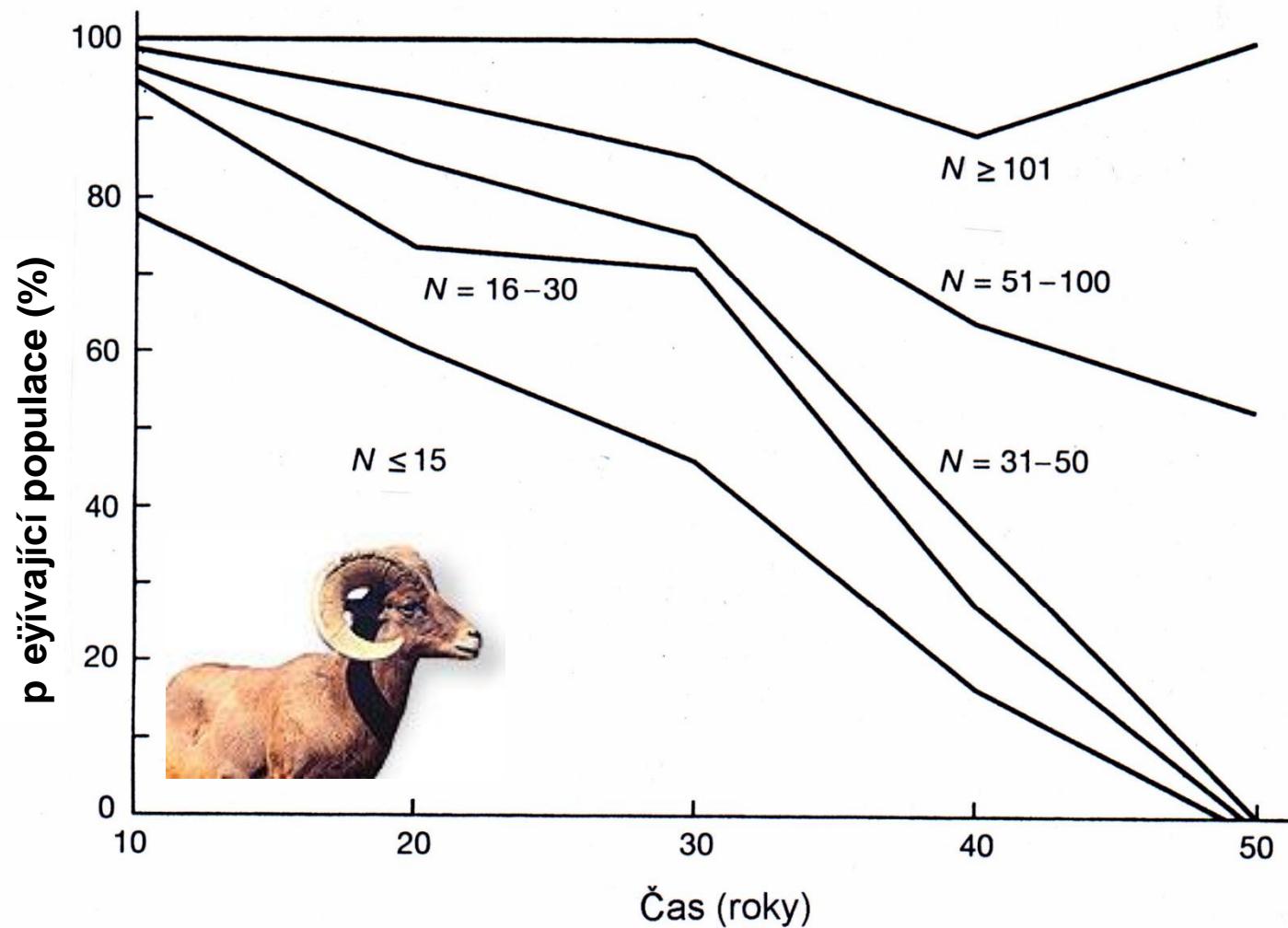

B: Jednoduchá metapopulace složená z tří navzájem propojených populací

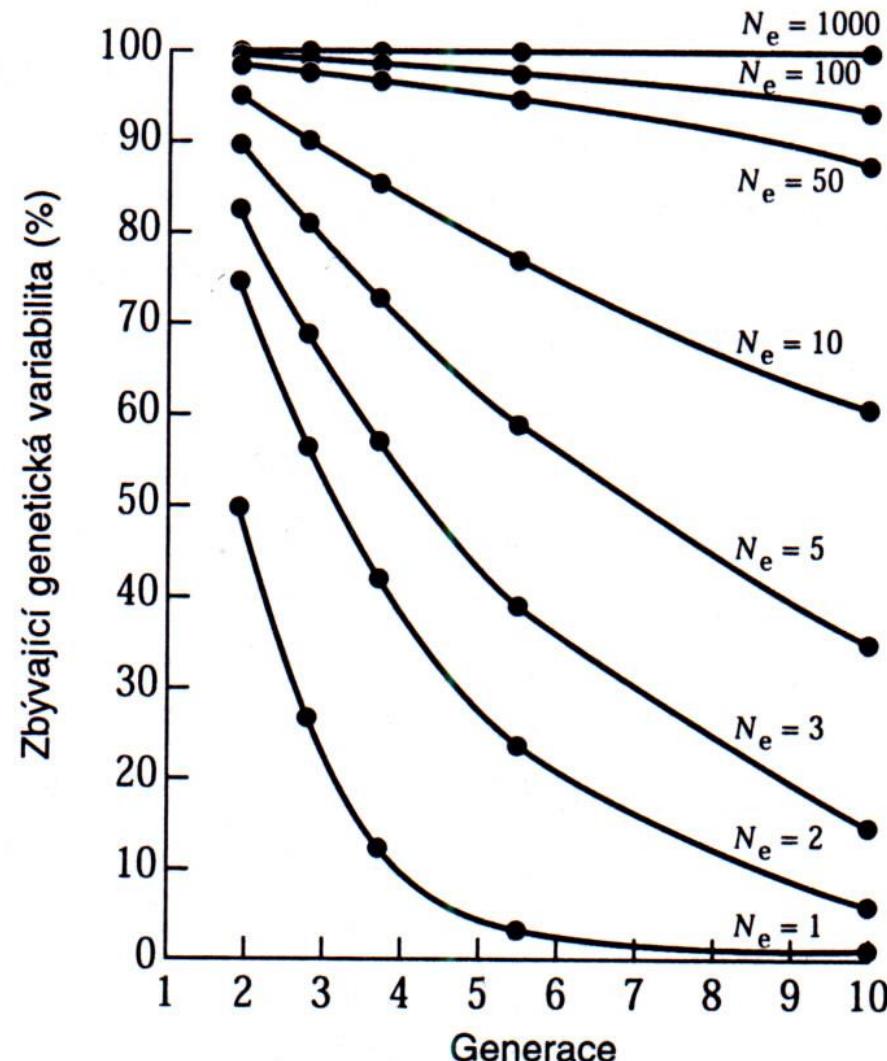

C: Metapopulace složená z více zdrojových i propadových populací

Vliv počtu jedinců v populaci (N) na její pohlavní vývoj po dobu 50 let (celkem 120 izolovaných populací)

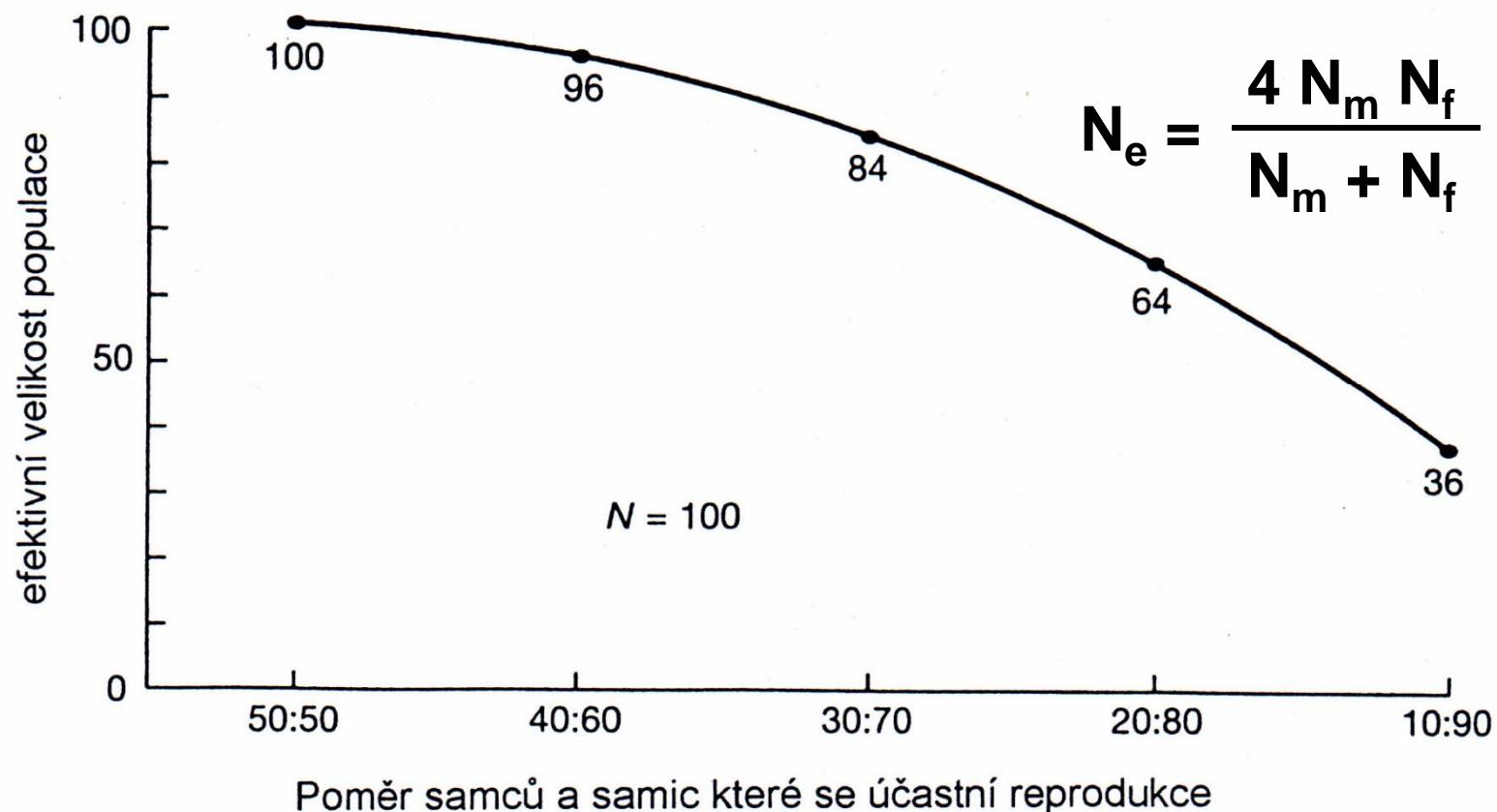
Míra genetické variability v průběhu vývoje teoretické populace (10 generací) v závislosti na výchozí velikosti efektivní populace (N_e)

Zdroj: Primack, Kindlmann, Jersáková (2001): Biologie ochrany přírody. Portál, Praha.

Co to je efektivní velikost populace (N_e)?

Pojetí jedince skutečně se podílejících na reprodukcii! Vliv poměru pohlaví (náhoda, sociální struktura), variability v počtu potomků krátkého generačního cyklu s velkou kolísavostí počtu jedinců z generace na generaci)

Zdroj: Primack (1995): Naturschutzbioologie. Spektrum, Akad. Verlag, Heidelberg, Berlin, Oxford; upraveno.

Co to je efektivní velikost populace (N_e)?

Výpočet pro druhy s velkým kolísáním velikosti populace mezi jednotlivými generacemi (nap. jednoleté rostliny, obojživelníci, mnohé druhy hmyzu):

$$1 / N_e = 1 / t (1 / N_1 + 1 / N_2 + \dots + 1 / N_t)$$

t = α s (nap. polet let) resp. polet generací

N_1 = polet reprodukcí aktivních jedinců 1. generace

Příklad:

Populace motýla bhem 5ti let (1 generace / rok): 10, 20, 100, 20, 10 jedinců

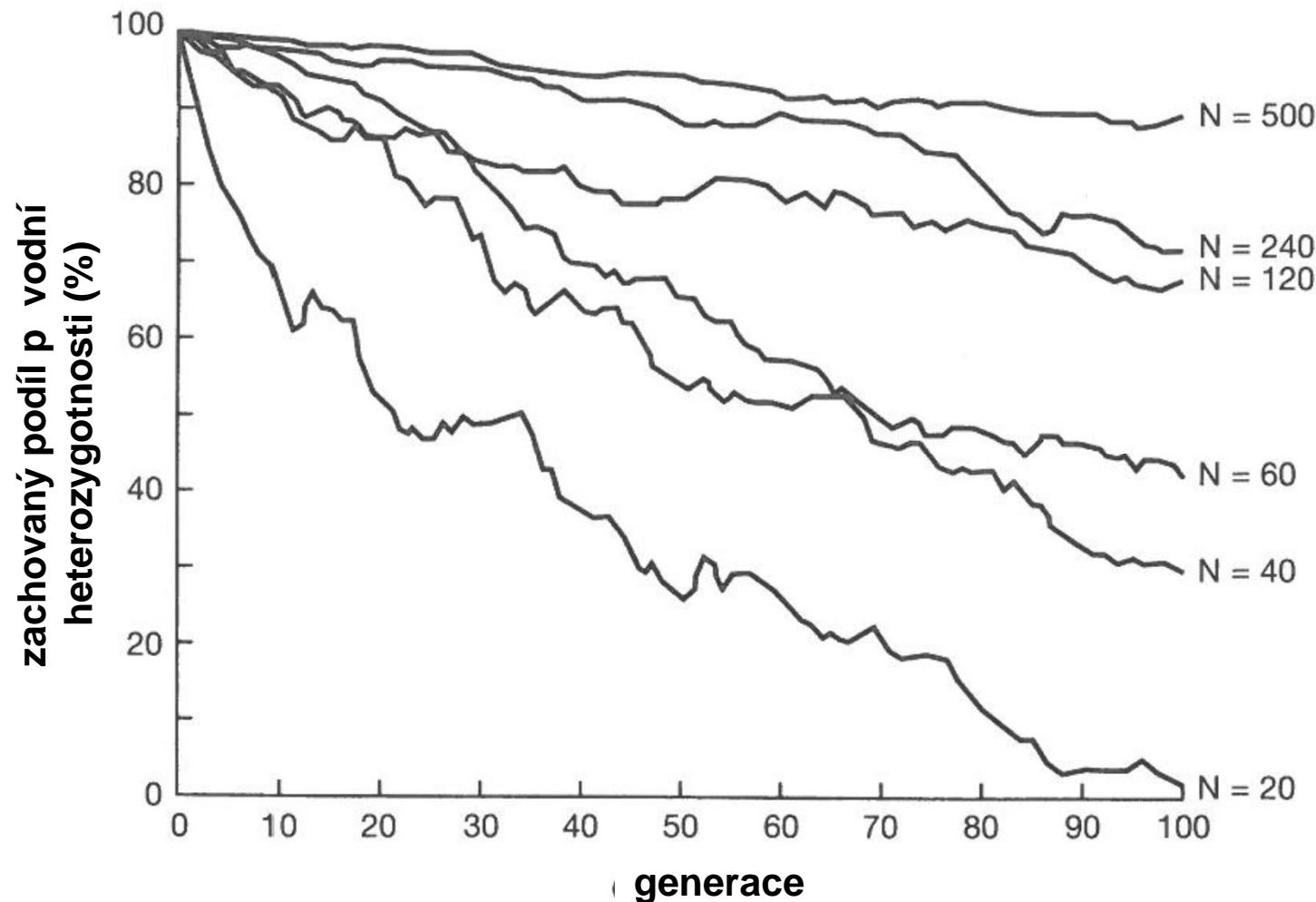
$$1/N_e = 1/5 (1/10 + 1/20 + 1/100 + 1/20 + 1/10) = 31/500$$

$$N_e = 500/31 = 16,1 \quad (\text{aritm. prům. } r = 160/5 = 32)$$

Snížená zdatnost vlivem genetických defektů

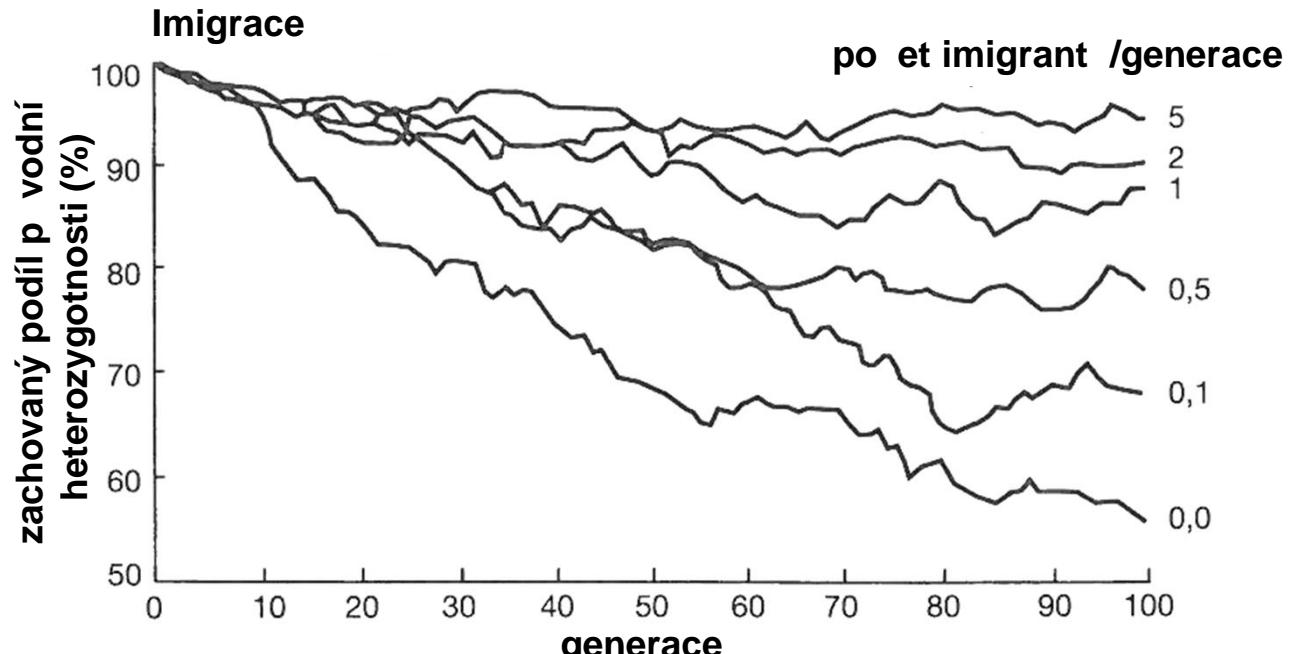
- “ Snížená zdatnost (fitness) při půbuzenském kříjení (**inbreeding depression**) jako důsledek exprese recesivních alel (nevhodné vlastnosti, gen. choroby)
- “ Snížená zdatnost vlivem kříjení s geneticky příliš odlišnými jedinci (**outbreeding depression** - zpravidla ze vzdálených populací půlsluzících jiným poddruhom) jako důsledek nesoustitelnosti chromosomů a enzymových systémů
 - . nižší fertilita / natalita
 - . vyšší mortalita
 - . nižší odolnost vůči nemocem
 - . menší schopnost se přizpůsobit změnám prostředí resp. obstát v daných podmínkách (outbreeding depression!)

Vliv genetického driftu na heterozygotnost populace (průměrné hodnoty ze simulace - po 25 populacích stejné velikosti)

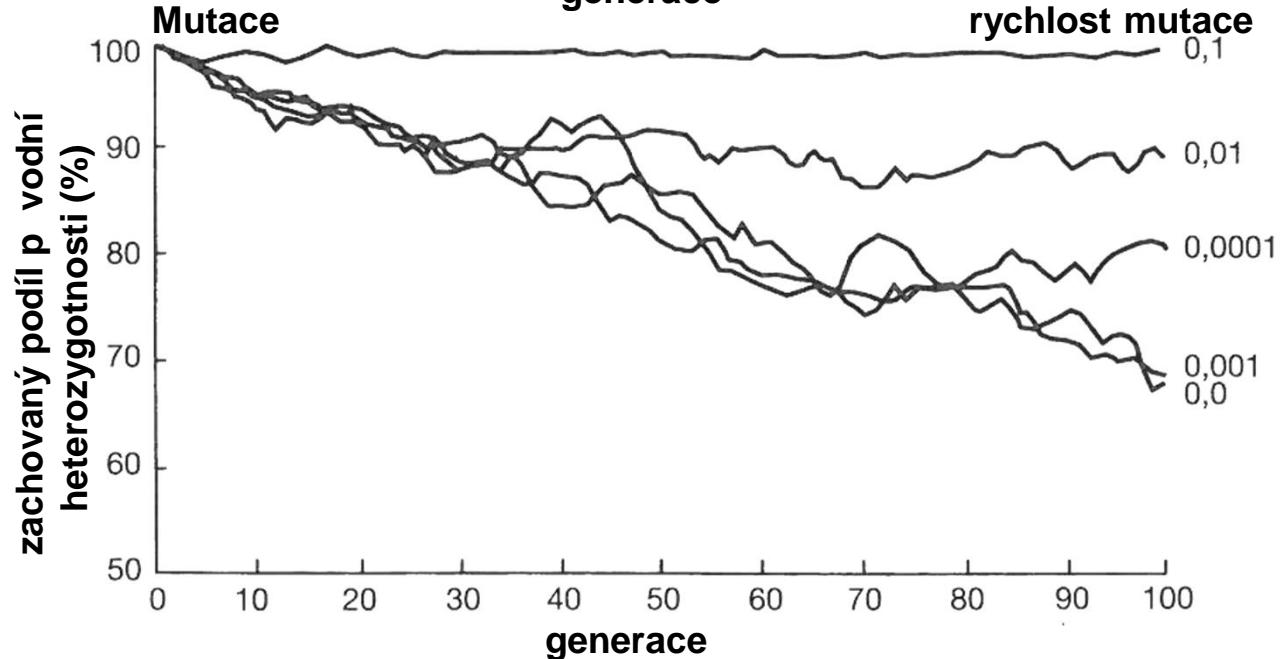

Zdroj: Primack (1995): Naturschutzbioologie. Spektrum, Akad. Verlag, Heidelberg, Berlin, Oxford; upraveno.

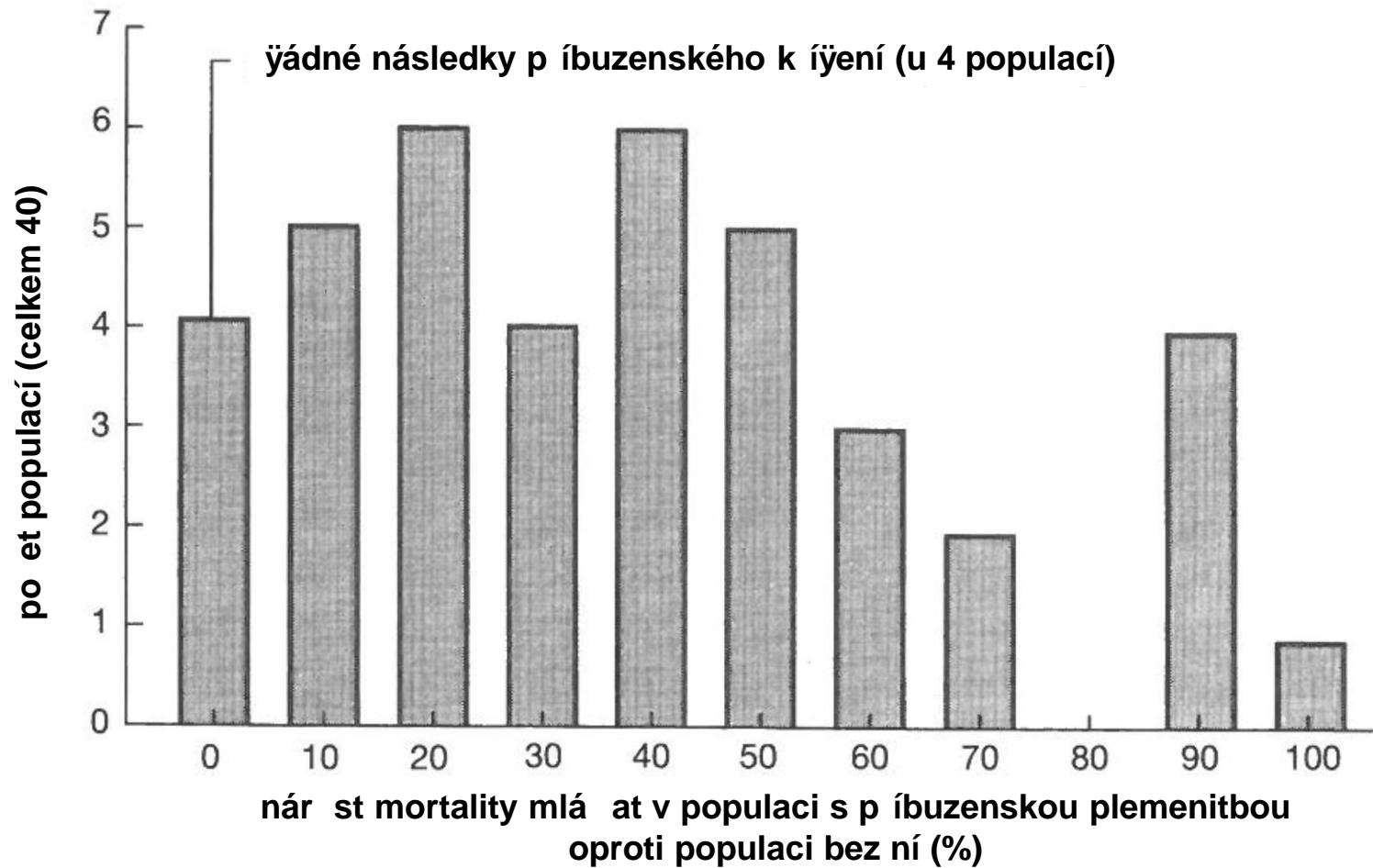
Vliv imigrace na genetickou variabilitu populace (simulace pro $N = 120$, po 25 populacích na každou míru imigrace)

Vliv mutace na genetickou variabilitu populace (simulace pro $N = 120$, po 25 populacích na každou míru mutace)

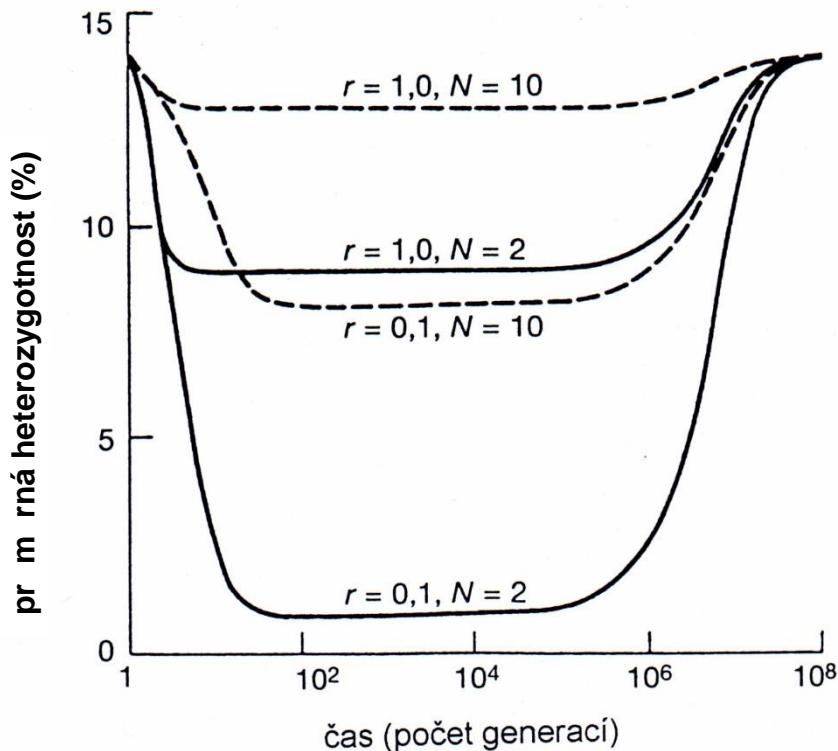
Vliv příbuzenského kříjení (příbuzenské plemenitby) na úmrtnost mláďat jako jednoho z důvodů tzv. inbreeding depression (40 různých savích populací)

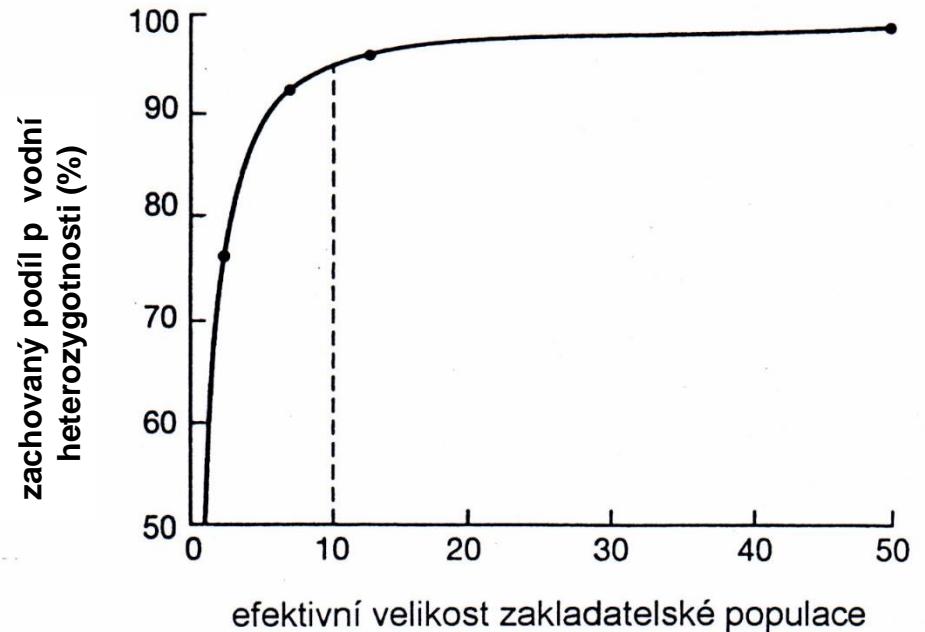
Zdroj: Primack (1995): Naturschutzbioologie. Spektrum, Akad. Verlag, Heidelberg, Berlin, Oxford; upraveno.

Genetické úzké místo (hrdlo lávky genetic bottleneck)

a efekt zakladatele (founder effect)

Vliv míry doby na pokles velikosti (N)
a růstu populace (r) na její genetickou variabilitu

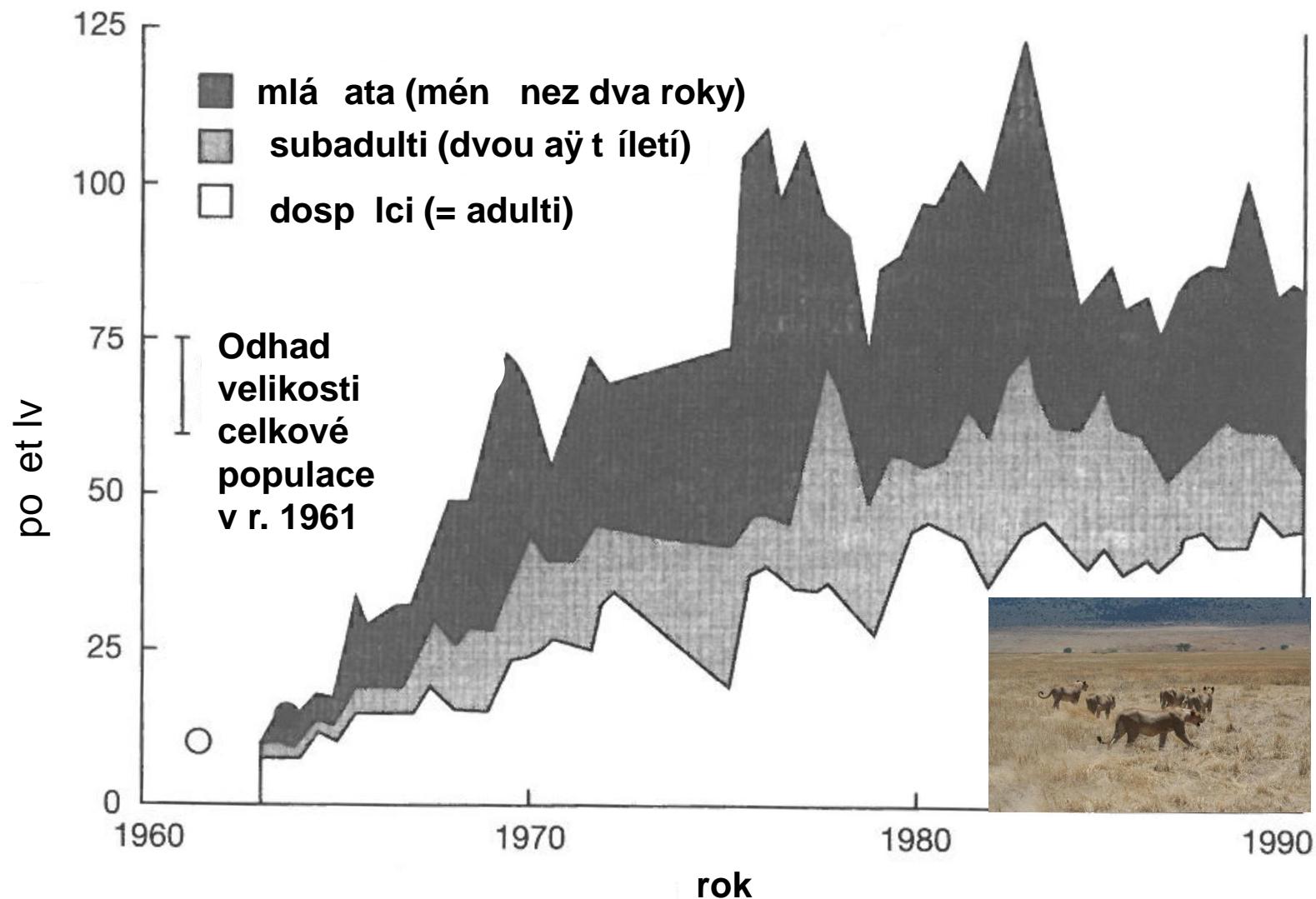
Vliv efektivní velikosti zakladatelské populace (nepříbuzných jedinců !) na genetickou variabilitu

Minimální životašchopná populace (Minimum Viable Population - MVP)

„Minimální velikost životašchopné populace jakéhokoli druhu na jakémkoli stanovizti je nejmenší možná **izolovaná** populace mající 99% pravdopodobnost existence po dobu 1000 let navzdory predvídatelným vlivům demografické, environmentální a genetické stochasticity i přírodních katastrof% (Schaffer, 1981).

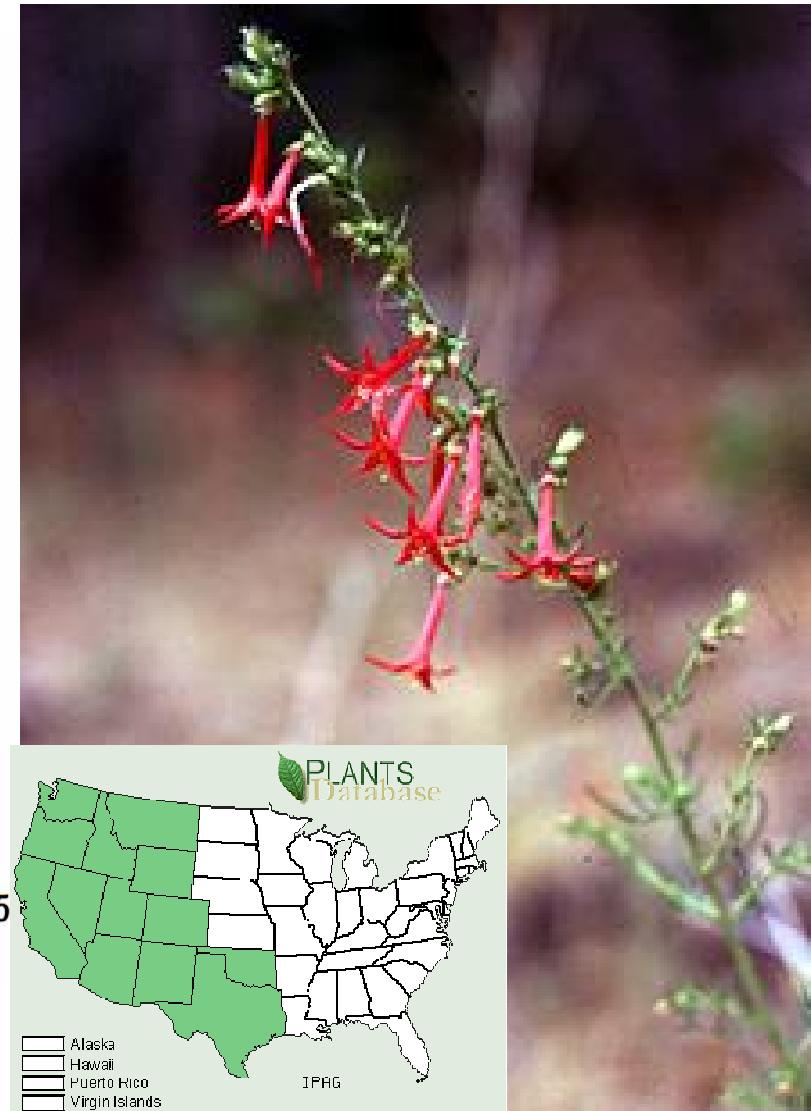
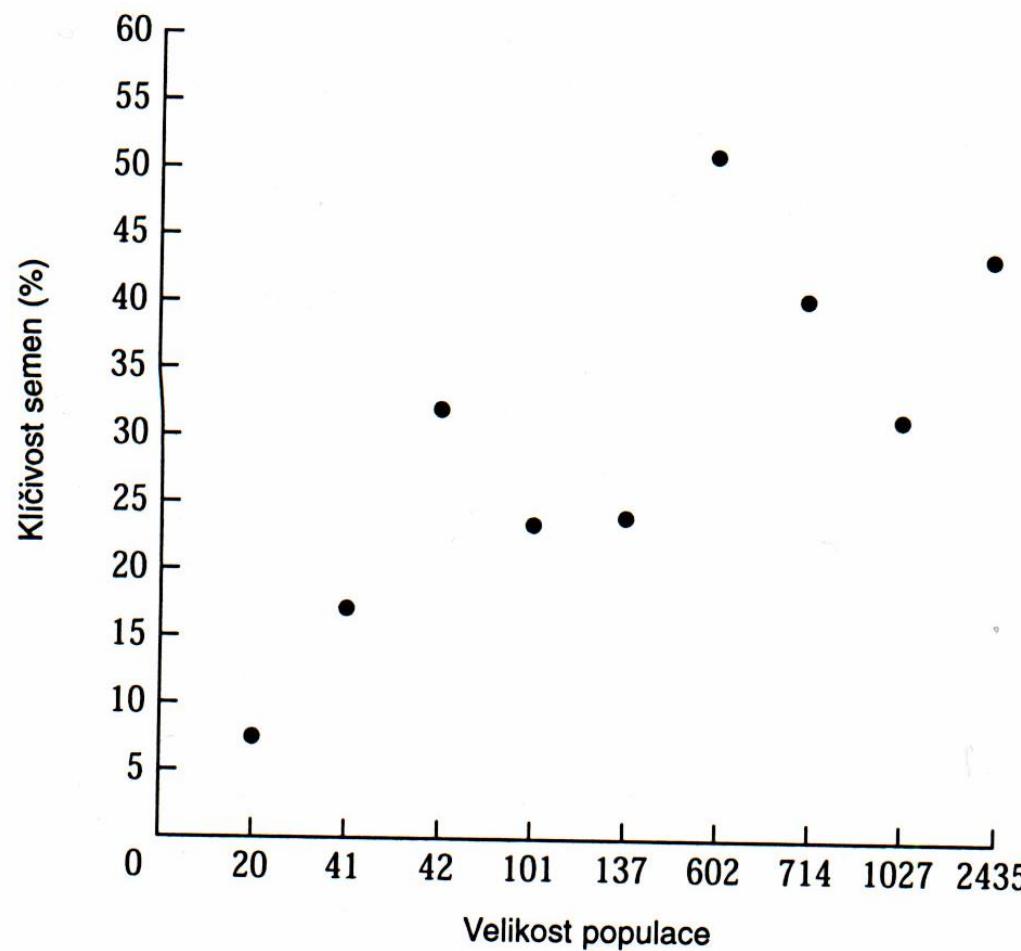
- „ Smysluplná vyjadřitelná pro **efektivní velikost** populace
- „ Definice je z hlediska délky přežití (1000 let) a míry pravdopodobnosti přežití (99 %) subjektivní ale také **flexibilní**:
lze upravit nap. na 500 i 100 let, 95% pravdopodobnost.

Vývoj lví populace v kráteru Ngorongoro (Tanzánie) 1962-1990

Zdroj: Primack (1995): Naturschutzbiologie. Spektrum, Akad. Verlag, Heidelberg, Berlin, Oxford; upraveno.

Klíčivost druhu *Ipomopsis aggregata* (*Polemoniaceae* - jirnicovité) v horách Arizony (USA) v závislosti na velikosti populace

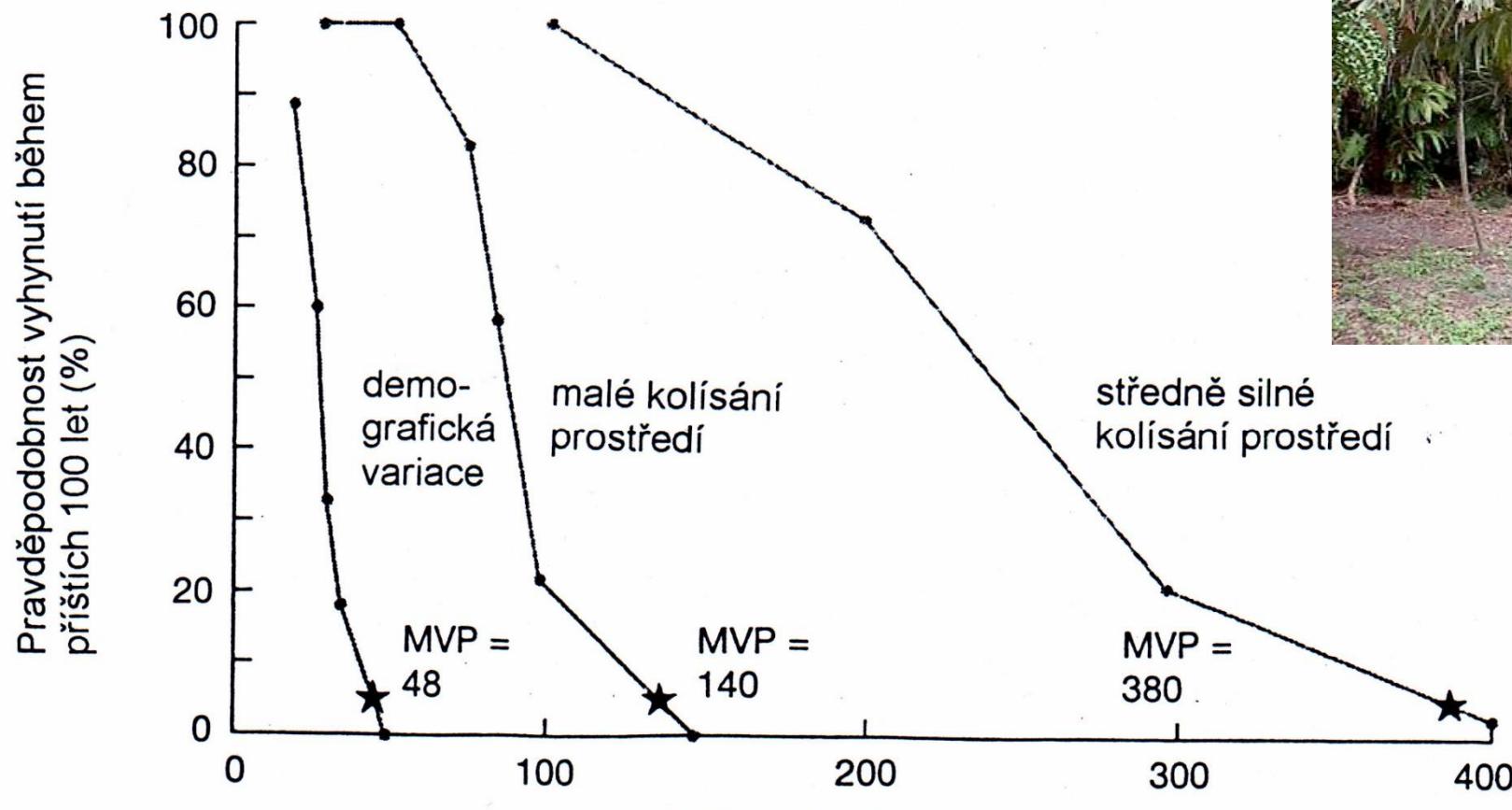

Zdroj: Primack, Kindlmann, Jersáková (2001): Biologie ochrany pírody.
Portál, Praha.

Minimální života schopná populace

- ” Pravidlo 50 / 500 (pouze k zachování genetické variability)
 - . 50 jedinců : chovy domácích zvířat (chovatelská zkuzenost)
 - . 500 jedinců : laboratorní chovy octomilek (*Drosophila melanogaster*)
- ” Závislost MVP na
 - . použitelnosti ke konkrétnímu druhu (a významu taxonu):
 - . počet potomků, délka generace, délka cyklu atd.
 - . genetické variabilita v rámci dané populace (její historii)
 - . vnitřních podmínek a jejich kolísání: klima, míra predace a výskytu nemocí i parazitů, míra konkurence,...)
 - . např. ovce tlustorohá v jižní Kalifornii: 100 jedinců (prostředí!)
- ” Problém nedostatku demografických studií na různých druzích (asování náročné, nákladné, obtížný výběr vhodných studijních objektů)
- ” Obecně platí jako orientační číslo pro MVP
 - . Pravděpodobný poměr mezi N a N_e je odhadován na 10 : 1
 - . 1000 jedinců u populace obratlovců
 - . 10 000 jedinců u populace bezobratlých

Vliv demografické variace a míry kolísání životních podmínek (prostředí) na pravděpodobnost vyhynutí populace palmy *Astrocaryum mexicanum* v přírodě za 100 let v závislosti na výchozí velikosti populace

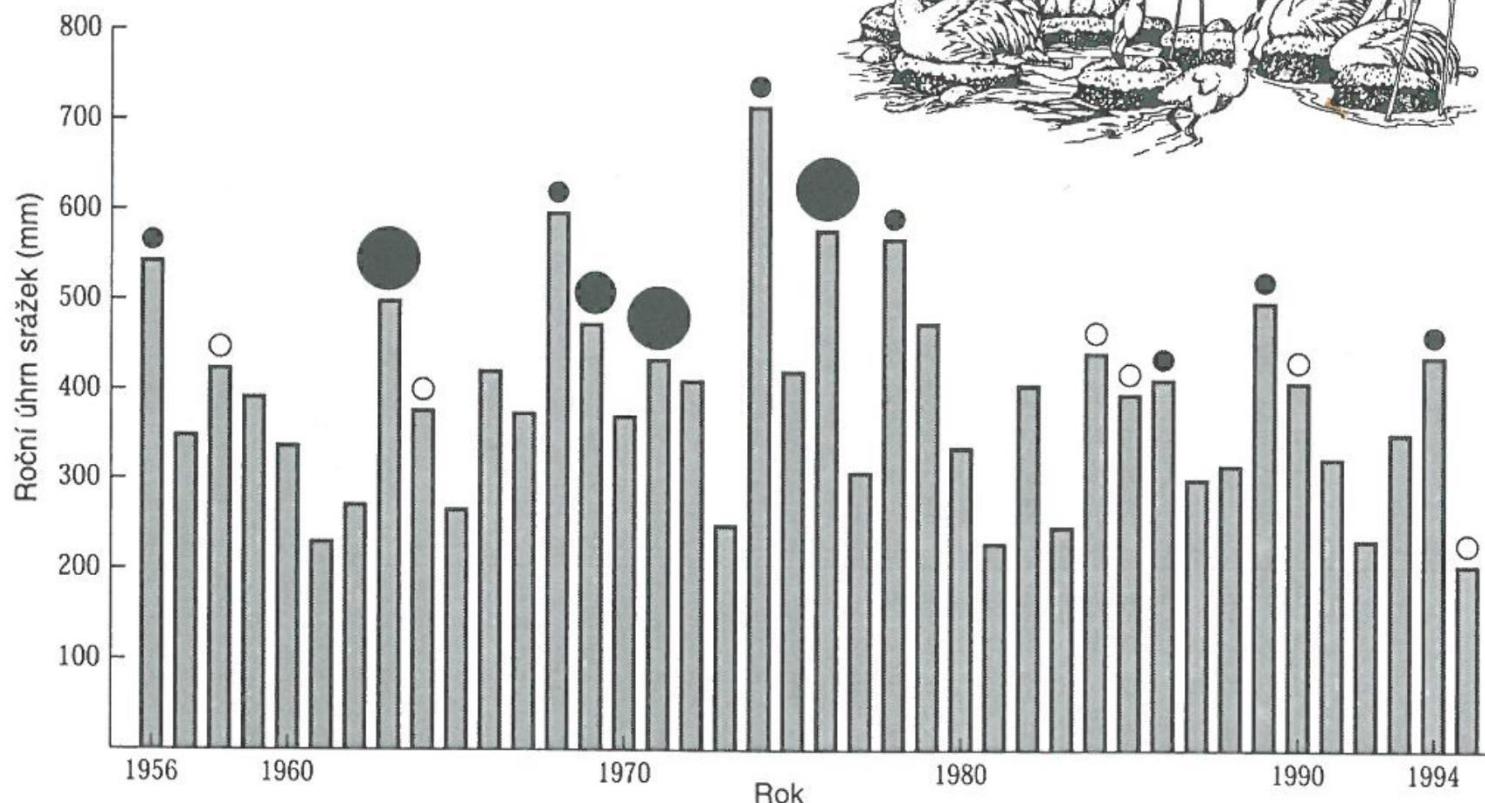

★ Pravděpodobnost vyhynutí pod 5% po 100 letech (%)

Zdroj: Primack (1995): Naturschutzbiologie. Spektrum, Akad. Verlag, Heidelberg, Berlin, Oxford; upraveno.

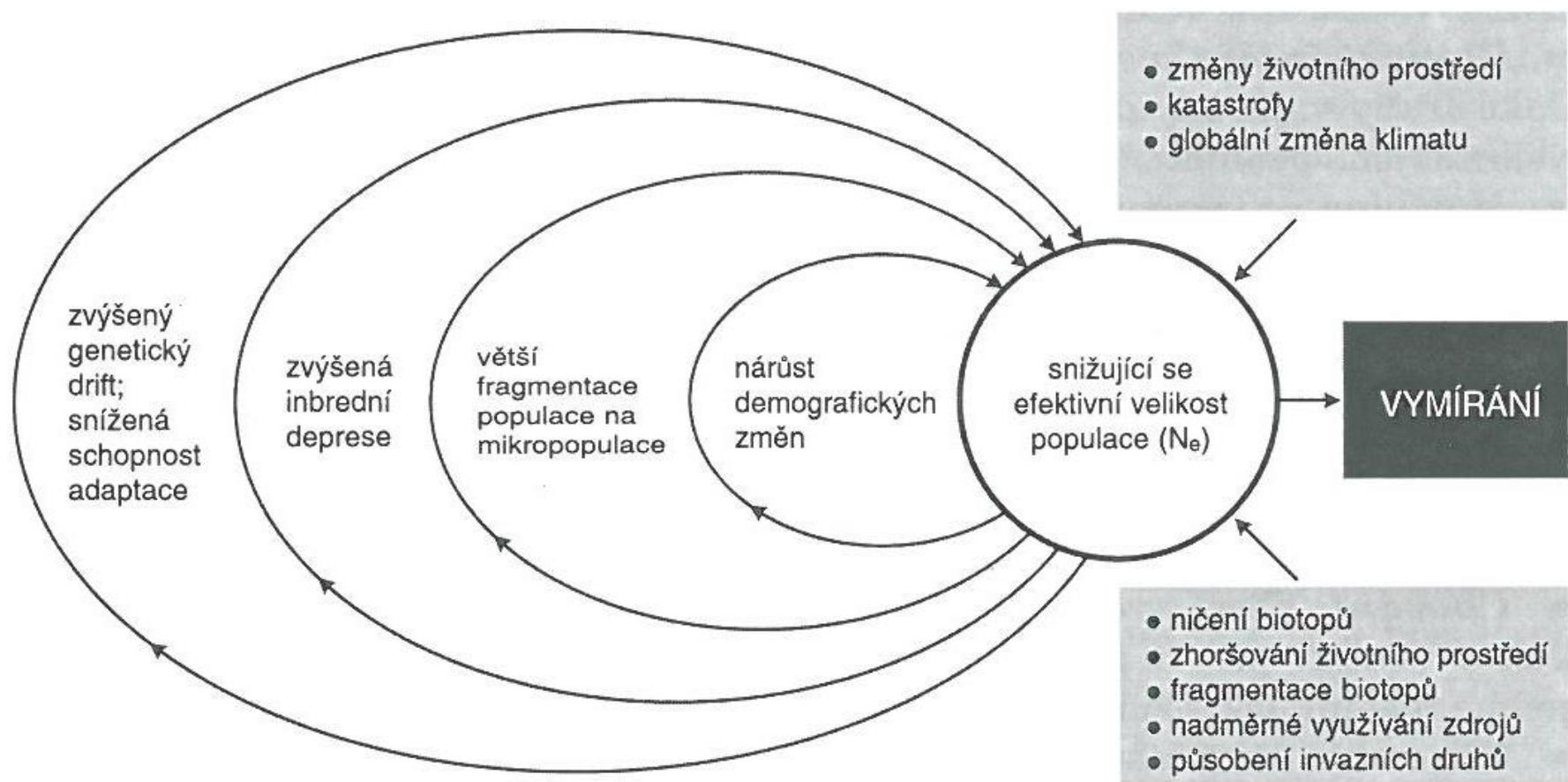
Kolísání přírodních podmínek ovlivňuje a podmínku existenci a velikost populace

Obr. 3.12 Sloupce ukazují srážkové údaje z Národního parku Etosha v letech 1956–1995. Páření plameňáků v daných letech je označeno kroužky. Prázdné kroužky označují neúspěšné množení – vejce byla nakládána, ale mláďata se nevylíhla. Plné kroužky naznačují, že se mláďata vylíhla: malé kroužky = méně než sto, střední = stovky; velké = tisíce mláďat. Poslední velké líhnutí se vyskytlo v roce 1976. (Simmons 1996)

Zdroj: Primack, Kindlmann, Jersáková (2001): Biologie ochrany přírody. Portál, Praha.

Vír vymírání (extinction vortex - extinction vortex)

Minimální dynamické území

(minimální velikost území, Minimum Dynamic Area - MDA)

- „ Plocha (vhodného životního prostoru) potřebná k zachování minimální životaschopné populace (převodný : lesního porostu).
- „ Odhad na základě znalosti velikosti životního prostoru (domovského okrsku) jedince a skupin daného druhu.
 - . Populace drobných savců : 10 000 - 100 000 ha
 - . Populace velké zelmy (medvěd grizzly):
50 000 - 2,5 milión km²

Případová studie II: Medvěd hnědý - grizzly **(*Ursus arctos horribilis*)** v severní Americe

Rozšíření medvěda grizzlyho v severní Americe

Současný areál

Historický areál

Medvěd hnědý - grizzly (*Ursus arctos horribilis*) v severní Americe:

- „ Minimálníivotaschopná populace: 50-90 jedinců (95% pravděpodobnost přežití po dobu 100 let)
- „ Minimální dynamické území
 - . 50 jedinců : 50 000 km²
 - . 1000 jedinců : 2 500 000 km²
- „ Národní parky v USA jsou příliš malé na to, aby umožnily existenci MVP (Yellowstone NP: 9 000 km²), natož jsou od sebe oddáleny ažto nepřekonatelnými vzdálenostmi a překážkami.

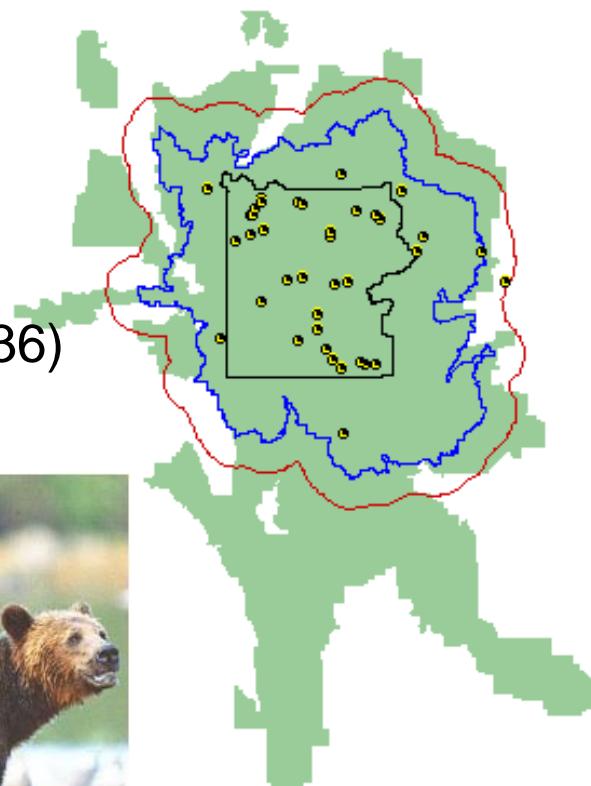
Mnoho stávajících populací patrně vyhyně!

Medvěd hnědý - grizzly (*Ursus arctos horribilis*)

v národním parku Yellowstone (USA) a jeho okolí
(Greater Yellowstone Ecosystem):

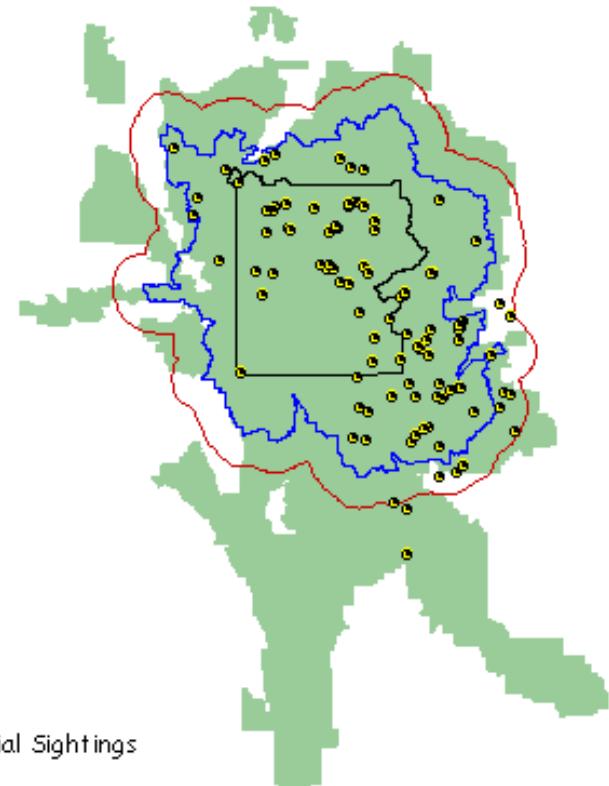
~ 34,5 tis. km²

Initial sightings of females with cubs
of the year, 1979-1981.

cca 170 dospělých jedinců

Initial sightings of females with cubs
of the year, 1999-2001.

~ 42 samic (1996
-2001 první měrání 36)

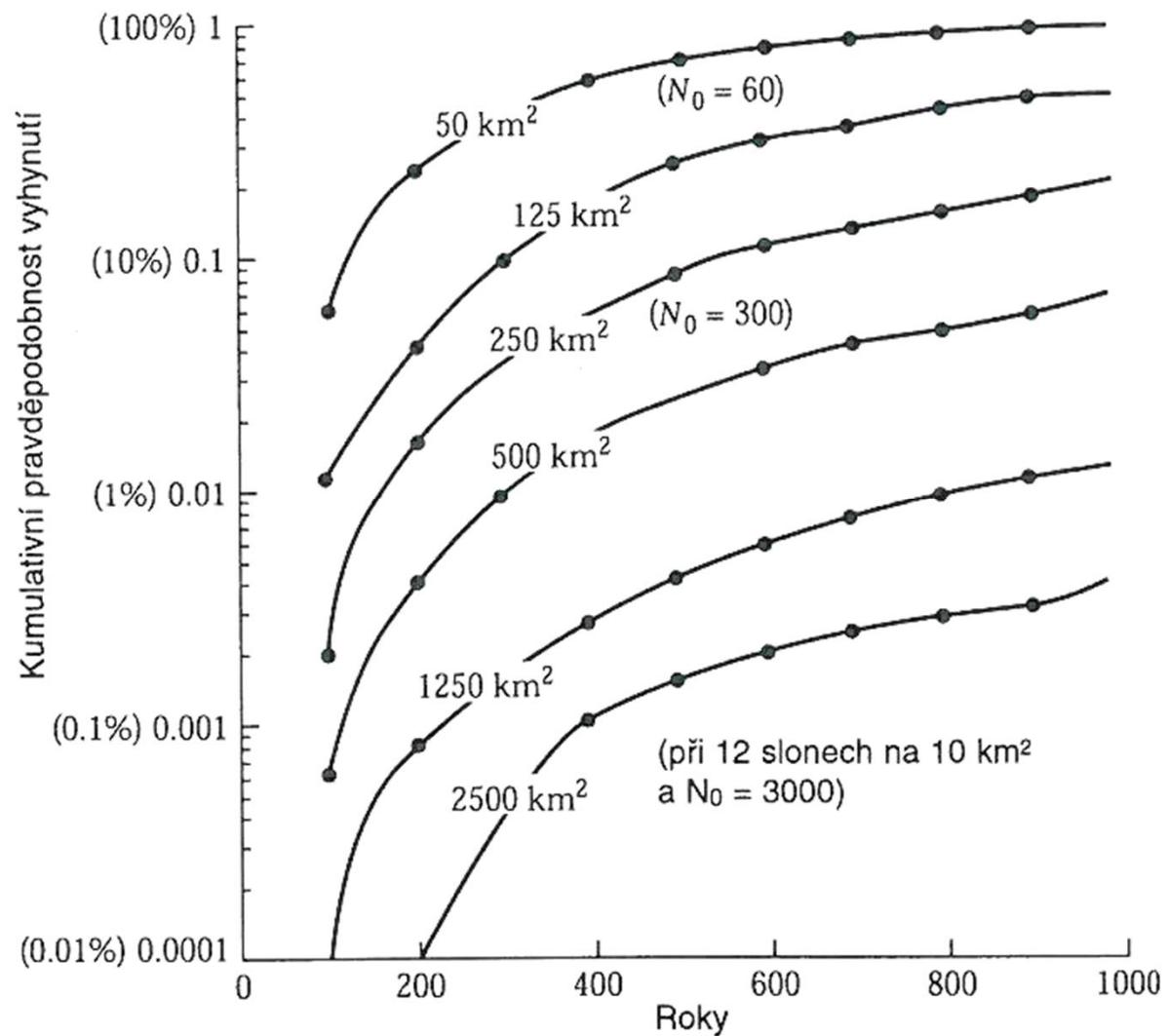
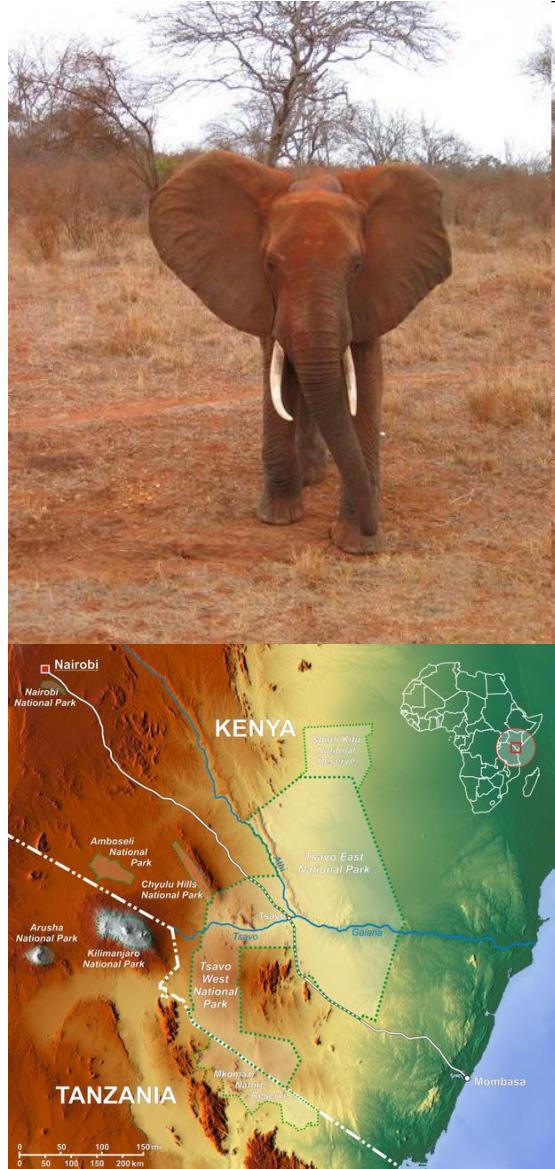
- Initial Sightings
- YNP
- Recovery Zone
- 10-mile perimeter
- Federal Lands

Analýza životoschopnosti populace **(Population Viability Analysis - PVA)**

- „ Kombinace demografické studie populace (ohrozeného druhu) se studiem
 - . nárok druhu na prostředí
 - . dostupnosti pořadovaných zdrojů (potrava, úkryty atd.)
 - . identifikace slabých míst v bionomii druhu (zranitelných stádií v jeho vývojovém cyklu)
- „ Předpovídání trendu vývoje pomocí statistických metod
- „ Metodika je stále ve vývoji, diskutována, neustálena

J. Schlaghamerský: Ochrana pírody . využití populacní biologie v ochraně pírody

PVA pro slona afrického v Národním parku Tsavo (Ke a) ukázala, že pro 99% pravděpodobnost užití populace po dobu 1000 let je potřeba území velké minimálně 2500 km^2 tak, aby populace dosáhla aspoň 3000 jedinců (při hustotě 12 slonů / 10 km^2).

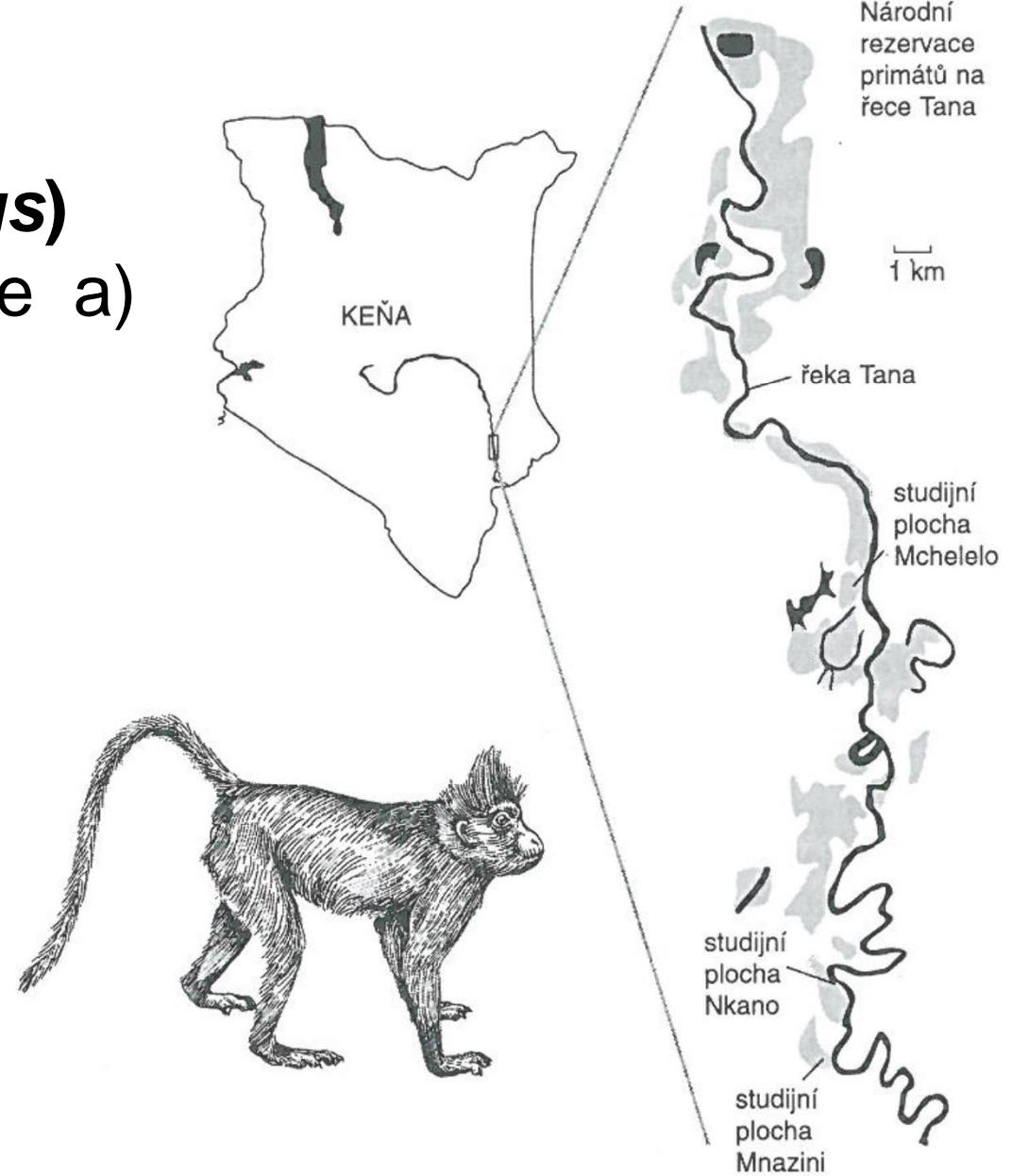

Zdroj: Primack, Kindlmann, Jersáková (2001): Biologie ochrany pírody. Portál, Praha.

Případová studie III: Mangabej chocholatý (*Cercocebus g. galeritus*) v lesích na řece Tana (Keňa)

Výskyt pouze v zaplavovaných lučních lesích na dolním toku řeky.

lesní plochy

Zdroj: Primack, Kindlmann, Jersáková (2001): Biologie ochrany přírody. Portál, Praha.

**Mangabej chocholatý
(*Cercocebus g. galeritus*)**
v lesích na riece Tana (Keňa):

- „ Výrazné zmenzení a fragmentace habitatu během 20 let vlivem zeměské innosti
- „ Pokles jak celkové populace tak počtu skupin o cca 50 %
- „ Stav 1989: 700 jedinců, avšak **efektivní populace** jen cca **100** jedinců : - velký počet nereprodukujících jedinců
- velká variabilita v počtu potomků
- „ **Analýza životaschopnosti populace: 40% pravděpodobnost vyhynutí** během příštích 100 let.
- „ **MVP: skoro 8 000 jedinců** (pouze demografické faktory!)

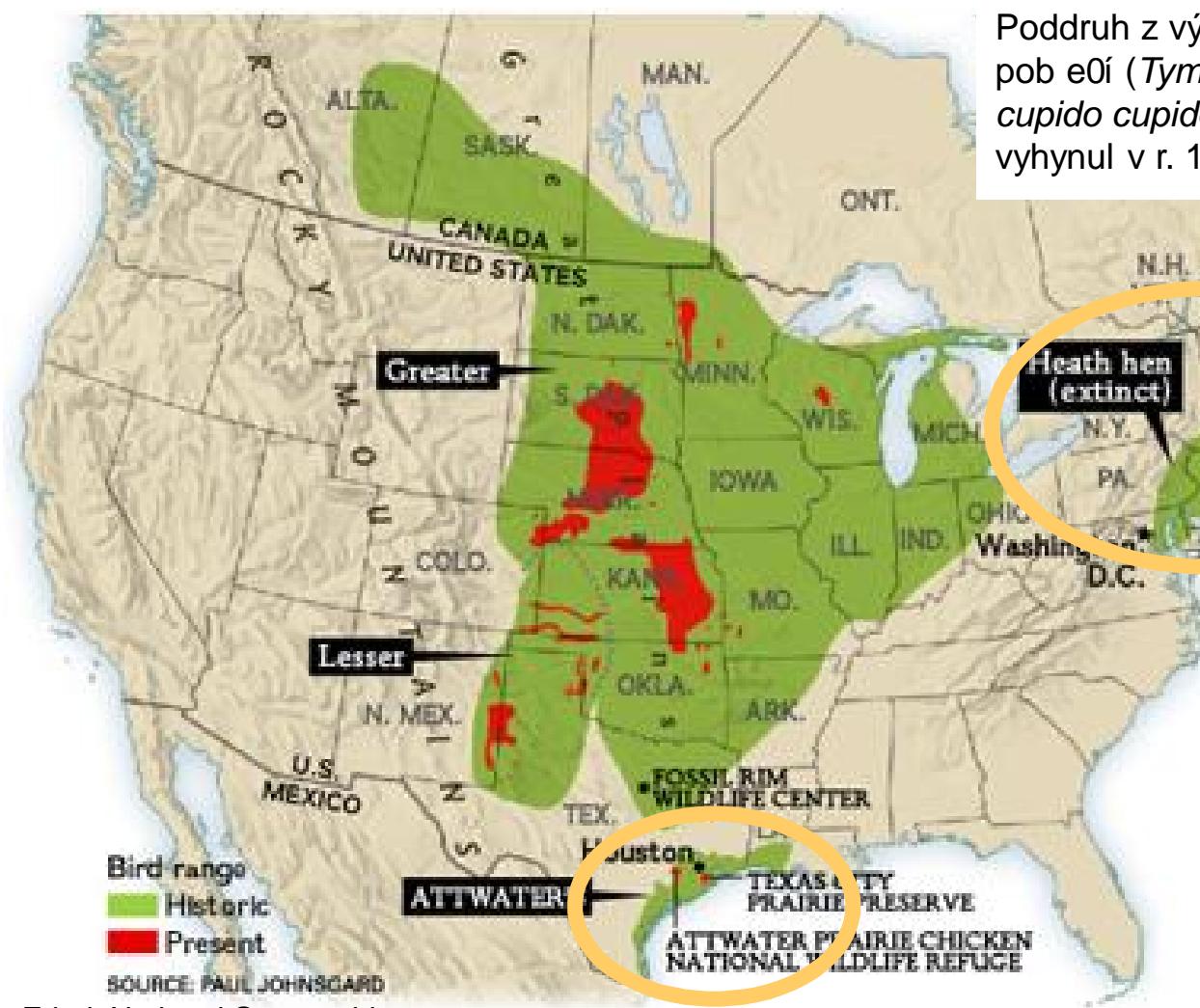
Případová studie IV:

Tetívek prériový Attwatera (Tympanuchus cupido attwateri - Attwater's Prairie Chicken) v Texasu (USA)

Foto: Joel Sartore, National Geographic

Historické a současné rozšíření tetřívka preriového (*Tympanuchus cupido*) v severní Americe

Poddruh z východního pobřeží (*Tympanuchus cupido cupido* - Heath Hen) vyhynul v r. 1932

Tetívek prériový Attwater v řeje na prérii jihovýchodního pobřeží sev. Ameriky (Texas). Vyžaduje kombinaci porost vysokých a nízkých trav.

Hrozí mu vyhynutí v důsledku úbytku a fragmentace jeho habitatu. Hlavní příčiny: zemědělství na prášce na ornou půdu i stavební pozemky (zvrtování míst), pastva.

Foto: Joel Sartore, National Geographic

Úbytek vhodného habitatu pro tetívka prériového Attwaterova o 97 % z 2,4 milionů hektarů (1900) na 80 200 ha (1993), z toho o 57 % do r. 1937.

Tet ívek prériový vyhodnotuje vhodná tokanizace.

Na fotografiích je poddruh
Tympanuchus cupido pinnatus
(Greater Prairie Chicken) při toku.

Dnes tokanizace ještě někdy zahrnuje stají nepřátel vodními druhy ke

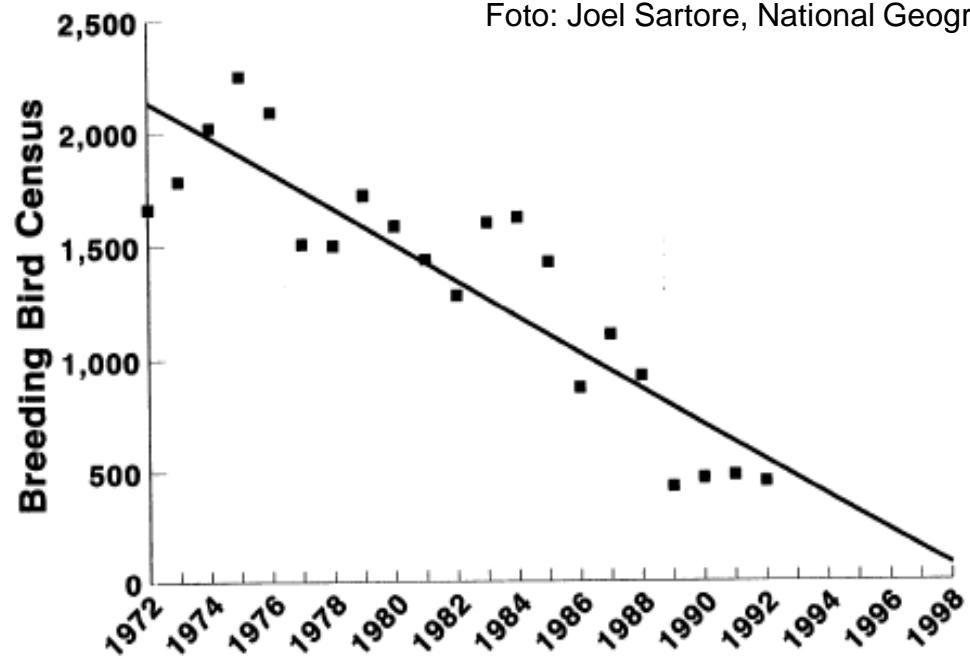
Foto: Joel Sartore, National Geographic

Odhad velikosti populace:

1900:	cca 1 000 000
1937:	8 700
1967:	1 070
1981:	1 438
1987:	1 108
1989:	432
1993:	456
1994:	158
1995:	68
1996:	42
2001:	42
2005:	40
2009:	90

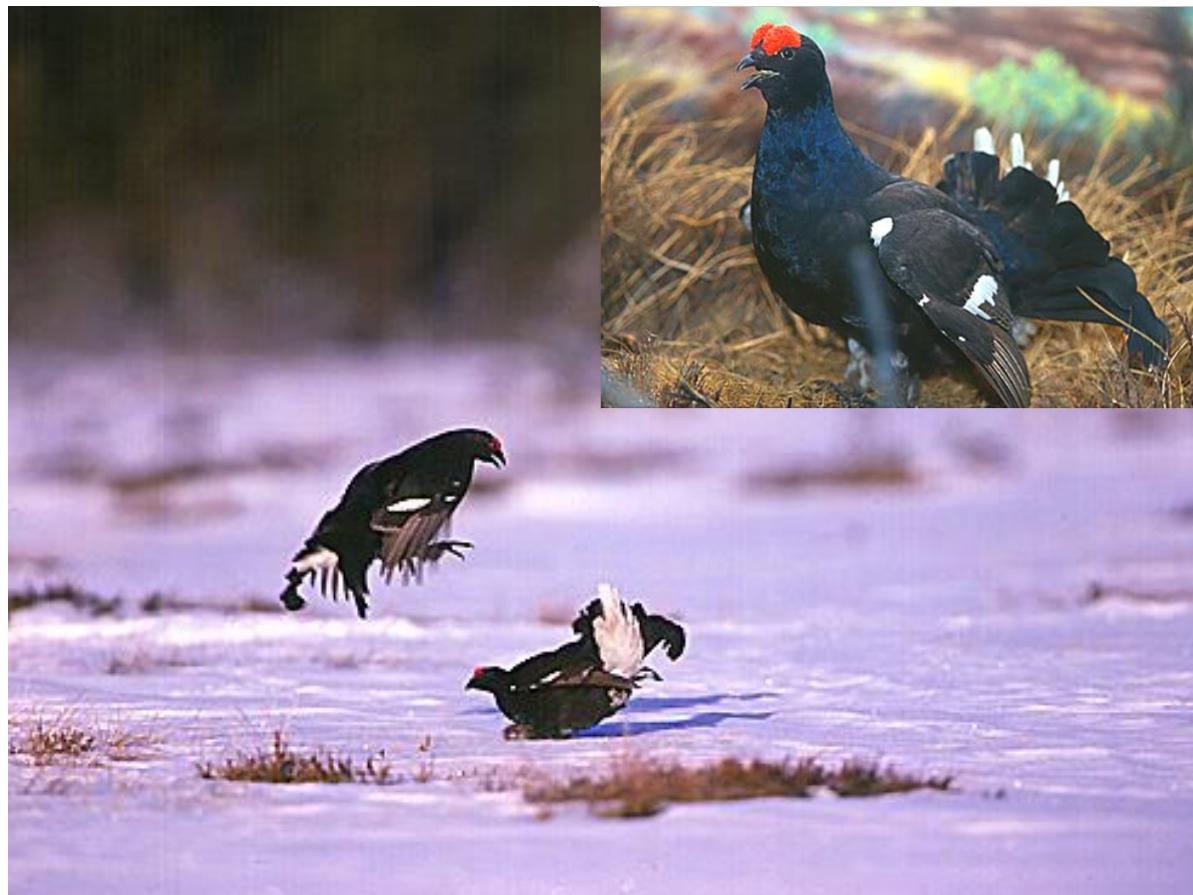

Foto: Joel Sartore, National Geographic

Počet etnostopných hnízdících jedinců v období 1972-1992

Méně dramatický avšak rovněž zneprávněný je pokles populací pěvých kurovitých ptáků v severní Evropě:

Tok tetrov obecných (*Tetrao tetrix*)

Tok tetrov hluzec (*Tetrao urogallus*)

Jeábek lesní (*Bonasa bonasia*)

Případová studie V: Tetraev hluýec (*Tetrao urogallus*)

Taiga - přirozený habitat

Habitat tetraha hluýce (*Tetrao urogallus*) ve střední Evropě

Přirozená holina - zvratlá skála (azonální, orobiom)

Rozvolněný porost vlivem intenzivního hospodaření v minulosti

Přirozená holina - vývrat

Antropogenní holina - emisní

Habitat tetrau hluýce (*Tetrao urogallus*) ve střední Evropě

Antropogenní holina - paseka

Lesní světlina

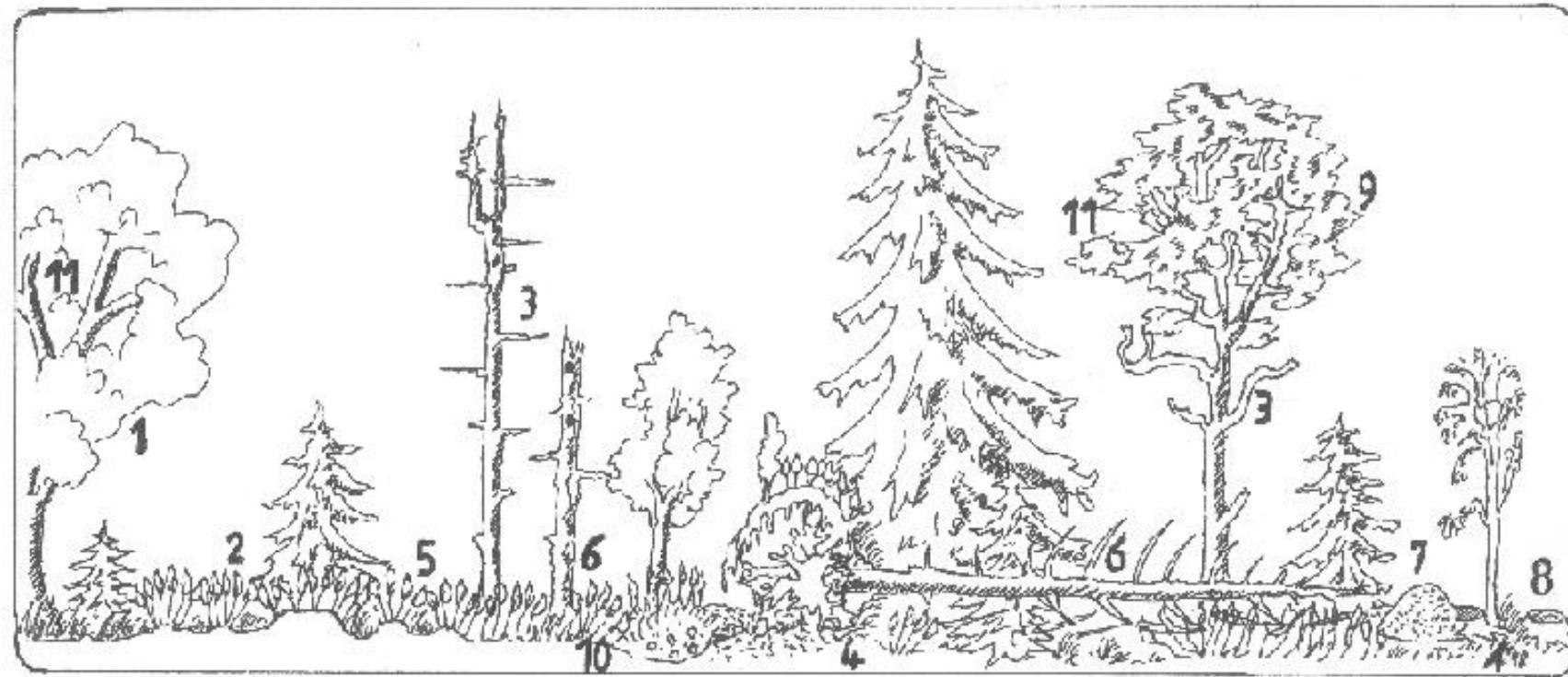

Zarostlý les: vyzdí podrost vytlačuje borovici a brusinu, brání ve výhledu (predátoři!)

Dobrý les (množnost průletu!) s bohatým podrostem

Nároky tetrahaelu (Tetrao urogallus) na habitat ve střední Evropě - středohoří Fichtelgebirge / Smrkiny (bavorská pláně)

- 1) Pupeny buku jako jarní potrava slepice; 2) Borovice jako zdroj potravy od jara do podzimu; 3) Solitérní odumírácí stromy i nízké, neolistné větve pro tok na strom; 4) Ukryt pro hnízdo pod nízkými větvemi smrku; 5) Vyvýšení keřů borovky a brusinky jako kryt před úpatným počasím; 6) Odumírácí dřevo jako zdroj hmyzu; 7) Mravenec jako zdroj potravy (bílkovin!) - hlavně pro kravata při úpatním počasí; 8) Pařez a jiná vyvýšená místa pro tok na zemi; 9) Jeřábiny jako potrava na podzim a v zimě; 10) Obnažená půda jako popeliště; 11) Husté koruny jako noční, resp. zimní úkryt.

Dleotité prvky prostředí tetraha hluýce (*Tetrao urogallus*)

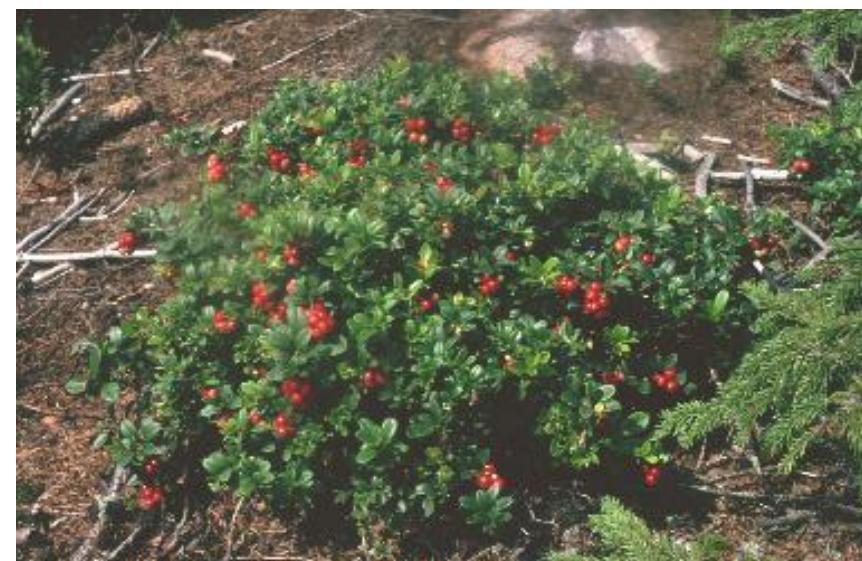
Popelizt

Světlina, odumřelé dřevo (hmyz jako potrava!)

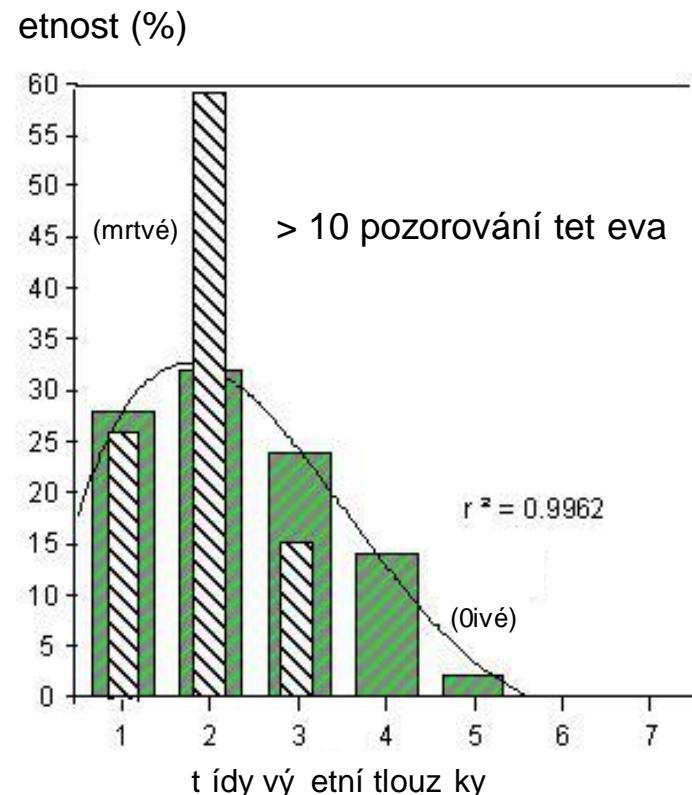
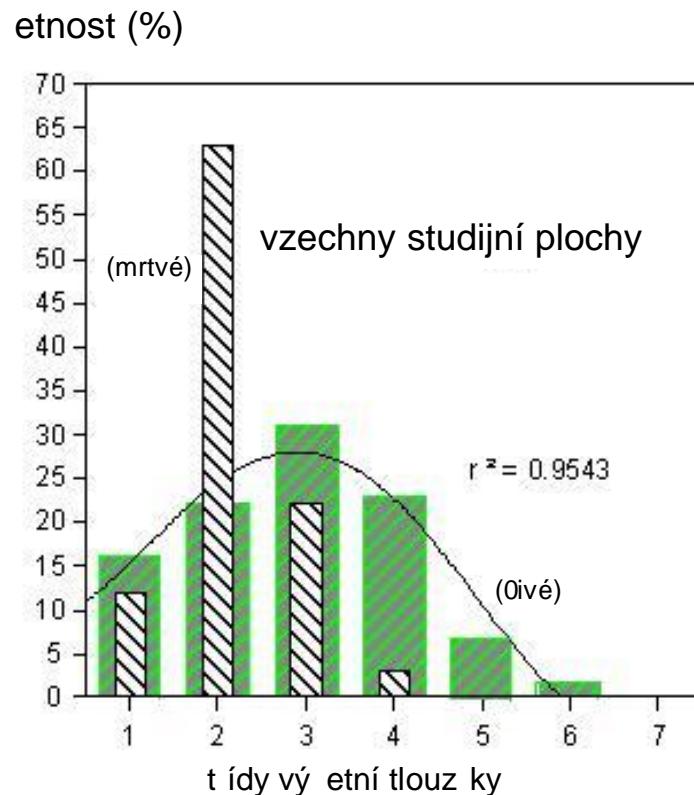

Borůvka (*Vaccinium myrtillus*)

Brusinka (*Vaccinium vitis-idaea*)

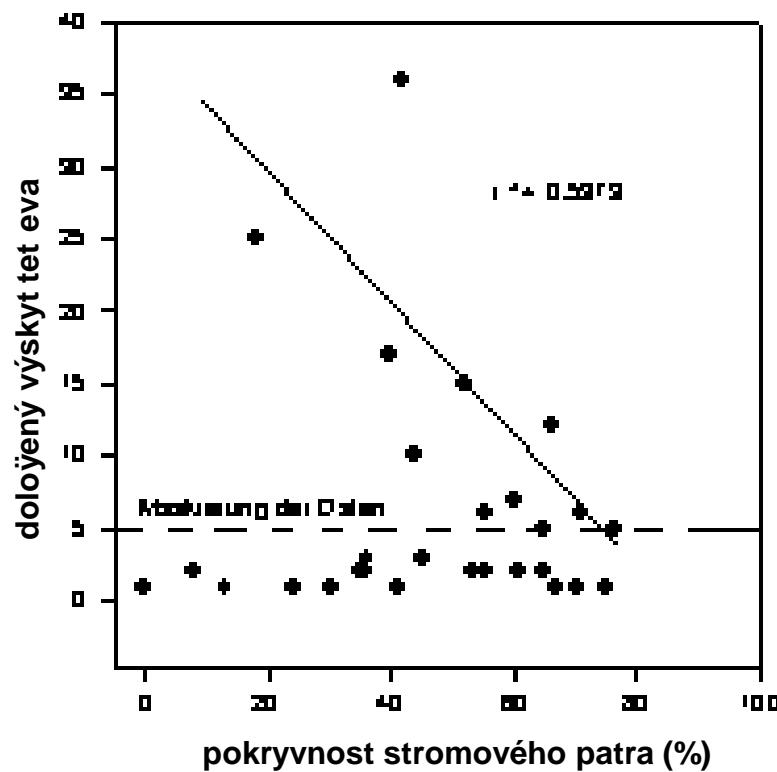
Dle otázky prostředí tetrau hluče (*Tetrao urogallus*)

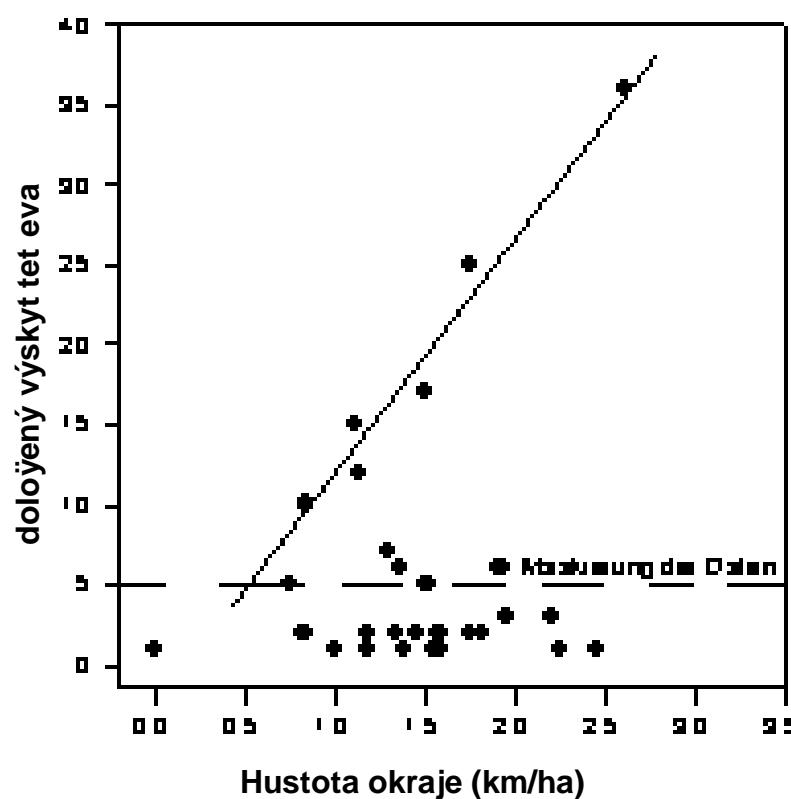
Zastoupení stromů zných pro mružné kmene (v prsní výzce) na vzech studijních plochách (Smrtiny = Fichtelgebirge, Bavorsko):
- Ziroké, zeleno-hnědá zrafované sloupce
- Oivé stromy; úzké, zrafované sloupce bez barevné výplně - odumřelé stromy

Zastoupení stromů zných pro mružné kmene (v prsní výzce) na studijních plochách (Smrtiny = Fichtelgebirge, Bavorsko) s více než 10 pozorováními tetrau hluče. Znázorňují oivé a odumřelé stromy jako u obrázku vlevo.

Dle otázky prvky prostředí tetrau hluýce (*Tetrao urogallus*)

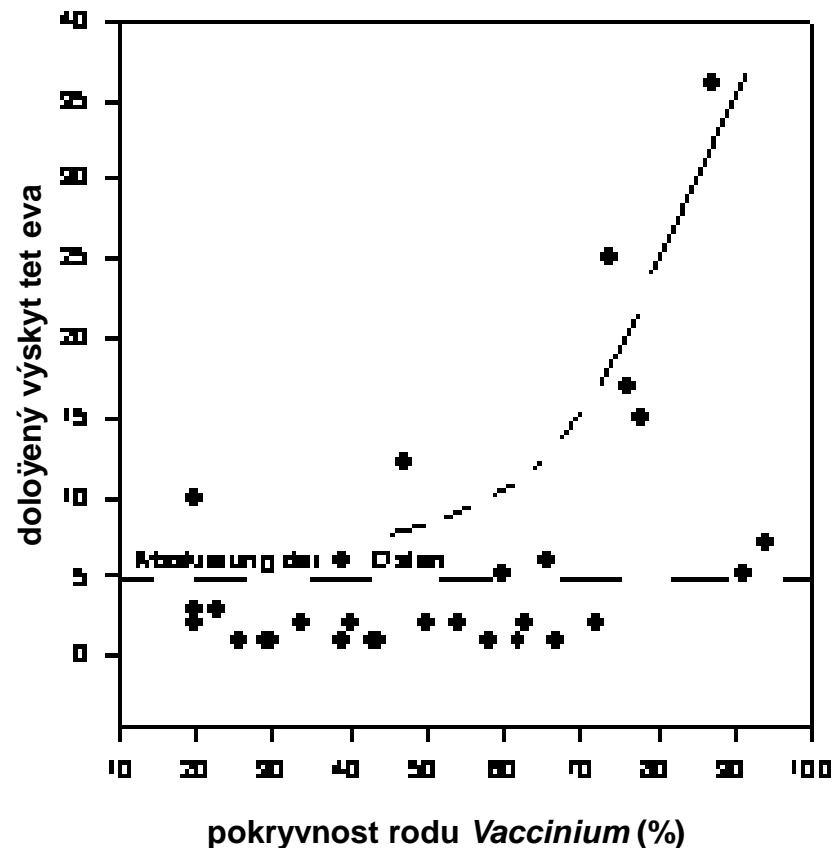

Vztah pokryvnosti stromového patra (zápoje porostu) a výskytu tet eva

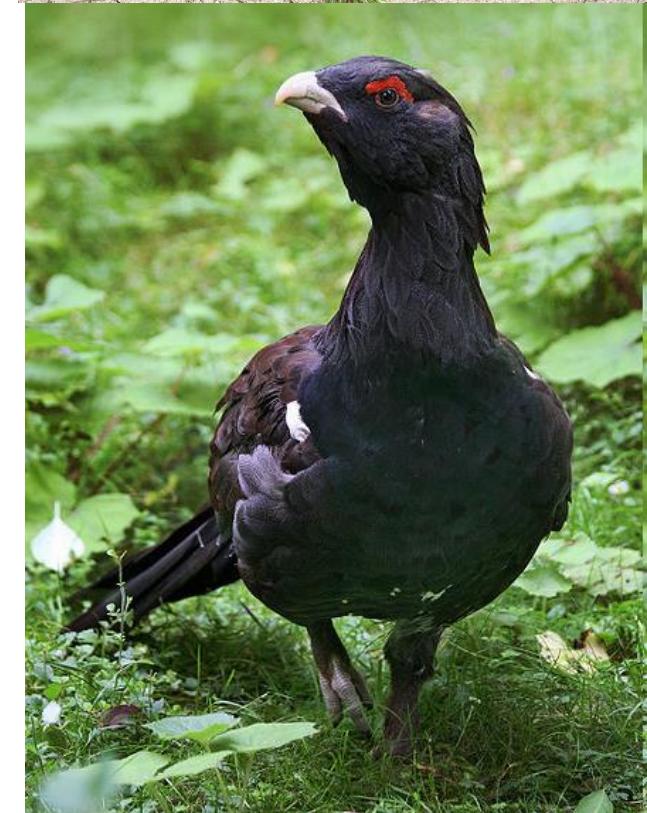

Vztah hustoty okraje% a výskytu tet eva

Dleší průkazy prostředí tet eva hluče
(*Tetrao urogallus*)

Vztah pokryvnosti rodu *Vaccinium* a výskytu tet eva

Souhrn:

Chceme-li zachránit ohrozený druh, musíme chránit jeho existující populace na přírodních stanovizích (*in situ*), případně je udržovat v chovech (*ex situ*).

Přitom je třeba zohlednit poznatky o

- autekologii druhu (jeho nároky na prostředí),
 - jeho bionomii a populární biologii (vývojový cyklus; způsob reproduce)
 - a etologii (sociální vazby v populaci, reprodukční chování),
- stejně tak jako poznatky z
- populární genetiky,
 - demografie a synekologie (vliv konkurence a predace).

Na základě dostupných resp. zjištěných údajů k tomuto oblastem stanovíme **minimální životaschopnou populaci** daného druhu v daném prostředí, její **minimální dynamické území** a provedeme **analýzu životaschopnosti dané populace**. Ta nám napoví potřebná opatření a pravděpodobnost jejich úspěšnosti.